

6 стор.

23 листопада 2017 • №37-38 (19776)

МОЛОДЬ УКРАЇНИ

ГАЗЕТА УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

АКТУАЛЬНО!

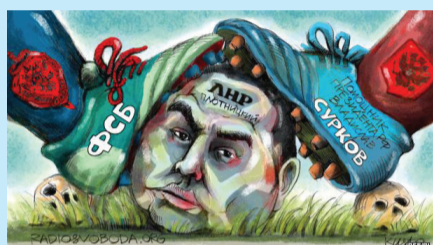
Володимир ГРОЙСМАН, Прем'єр-міністр України

Щодо звернення різних урядів різних країн до України. Зокрема, коли ми чули про те, що йшлося про Закон про мови, Закон «Про освіту», там, де є аспект мови. Я говорив це неодноразово: ми толерантна демократична країна, ми повністю підтримуємо і забезпечуємо права національних меншин. Але треба пам'ятати, що це — Україна, і наша рідна мова — українська, і вона потребує шани та поваги абсолютно всіх громадян України. І ми нікому не дозволимо, як велика європейська 45-мільйонна країна, розмовляти з нами в тоні шантажу. Це має бути наша спільна позиція: і парламенту, і Президента, і уряду. Я на цьому наголошую, і ми будемо це відстоювати.

ПРИЙХАЛИ!

ПАВУЧЕ ЛІГВО: ПЕРЕД ЗАЧИСТКОЮ?

В окупованому Луганську озброєні люди оточили будівлю так званого «МВС «ЛНР» і весь «урядовий квартал». Поінформовані джерела повідомляють, що це — прибічники ватажка так званої «ЛНР» Ігоря Плотницького.

Напередодні в будівлі «МВС «ЛНР» разом із колишніми «беркутівцями» забарикадувався «екс-міністр МВС» Ігор Корнет, якого Плотницький усунув від посади. Ті ж поінформовані джерела стверджують, що конфлікт між двома ватажками почався місяць тому — Плотницький звинуватив Корнета по-суті у бездіяльності і профнепридатності — буцімто той не зміг запобігти низці диверсій проти бойовиків. А ще — попросив залишити незаконно відібрану в луганчанки квартиру. Кілька днів тому Плотницький «легалізував» своє рішення через так званий суд, котрий офіційно звільнив Корнета із займаної посади.

Два дні тому до Луганська, який намагаються поділити бойовики, зайшла велика військова колона вантажівок та військових з Донецька. Місцеві у соцмережах назвали це «миротворчою місією», але у це чомусь мало вірилося. У місті відключено радіо й телебачення, аби якомога менше мешканців знало про розбірки ватажків терористів.

Ну, і остання інформація, котру «Молодь України» отримала, коли вже номер готувався до друку: за повідомленням речника Міністерства внутрішніх справ України Артема Шевченка, який посилається на власні джерела, ватажок бойовиків «ЛНР» Ігор Плотницький залишив окупований Луганськ. За словами Шевченка, Плотницький втік до Росії.

Історія має особливість повторюватися. Пам'ятаєте першого ватажка луганських бойовиків Болотова? Він теж там, у Росії, знайшов притулок. Вічний. Відійшов від справ, від усього відмовився. Однак не допомогло. У січні цього року раптово і підозріло помер.

Продовження буде?

«ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ СЦЕНАРІЙ» ДЛЯ УКРАЇНИ

Поляки, угорці та румуни не просто так активізувалися на західних кордонах України саме в останні роки, під час російської агресії на сході. А такі закиди і звинувачення, які зараз лунають з боку наших сусідів, не дозволить собі жодна цивілізована держава, налаштована на мир та діалог.

3 стор.

Ульяна Ткаченко: «Ми — «конкретики»...

Депутат обласної ради — про будні народного обранця на Хмельниччині.

4 стор.

Таємниці дитячих іграшок

Якими іграшками бавляться наші діти? Де краще купувати «ведмежат» і «зайчиків»? На ці та інші питання відповідають експерти «Молоді України».

7 стор.

ІНІЦІАТИВИ УРЯДУ

ЗАОЩАДИВ РЕСУРСИ — ОТРИМАЙ «ЖИВІ» КОШТИ!

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОЧАВ ПРОЦЕС МОНЕТИЗАЦІЇ СУБСИДІЙ. УРЯДОВЦІ ПЕРЕКОНУЮТЬ, ЩО ЦЕЙ ПРОЕКТ РОЗРАХОВАНИЙ НЕ НА ОДИН РІК

Як відомо, Кабмін спочатку визначив останній день літа завершенням подачі заяв на отримання субсидій. Згодом цей термін, повідомляє Terpl.gov.ua, був подовжений до першого листопада цього року, бо не всі, хто потребував, встигли звернутися до управління соціального захисту населення на отримання «живих» коштів за зекономлену субсидію. Отож усі, хто минулого опалювального сезону економив газ та електроенергію, що використовуються для опалення будинку, могли до 1 листопада скористатися можливістю отримати від Уряду премію за бережливість. Варто було лише звернутися до органів соціального захисту із відповідною заявою та вказати реквізити банківського рахунку чи поштового відділення для перерахування коштів.

Кабмін уперше вдався до виплати «живих» грошей у рамках урядового проекту з монетизації частини зекономлених субсидій. За останні 26 років це — перший крок переходу до повної монетизації пільг і субсидій.

За результатами попереднього опалювального сезону монетизації підлягає економія електроенергії в еквіваленті вартості 150 кВт та природного газу — 100 кубометрів, якщо ці ресурси використовуються для опалення. Максимальна сума коштів, які може отримати громадянин — 135 гривень за зекономлену електроенергію та майже 700 гривень, заощадивши відповідний обсяг газу.

Загалом, під цю новацію Уряду підпадають майже два мільйони домогосподарств. Якщо громадянин має зекономлену субсидію на газ або електроенергію, які використовуються для опалення, але з якихось причин не був включений у відповідний список на монетизацію, він може звернутися до підприємства з проханням включити його в додатковий список.

Або ж надати інформацію органу соціального захисту населення про наявність заощаджених ресурсів, що часто видно з платіжки. І на підставі цього управління соціального захисту має право запитати надавача послуги: чому такого громадянина не було включено у відповідні списки?

Водночас урядовці запевняють, що така монетизація — не одномоментна акція, а розрахована й на майбутнє: принаймні цей процес заплановано й на наступний рік. Цікавий також інший момент: субсидії, котрі отримають громадяни, не треба декларувати.

Не впливатиме також на розмір субсидій і недавнє осучаснення пенсій, здійснене Кабміном. Якщо ж людина пішла на пенсію, приміром, з вересня цього року, вона має право вже в грудні поточного року звернутися до управління соціального захисту з декларацією про

• **Павло РОЗЕНКО,**
віце-прем'єр-міністр України

Наші монополісти, газові олігархи ходили по домівках, їхні агенти говорили: ви випалюєте більше газу, тому що у вас заберуть субсидію. Поширювали цей міф. Тепер ми говоримо: ні, ми вас будемо стимулювати заощадливістю. І ми робимо першу спробу вже цього року.

доходи, відтак субсидію перерахують, виходячи лише з одного доходу — пенсії. Водночас, коли трапляється борг за комунальні послуги, й він оскаржений у суді, то це також не впливає на субсидію. Кабмін врахував ще один нюанс: коли діти, котрі прописані на житловій площі, їдуть в інше місто на навчання тощо, то держава йде назустріч і пропонує не враховувати їхні доходи під час нарахування розміру субсидії. Варто лише з декларацією про доходи додати заяву з проханням розглянути це питання і документ, що підтверджує факт не проживання відповідної особи за цією адресою (довідка з місця роботи, навчання, про перебування на лікуванні тощо).

Отож перші кроки в монетизації субсидій зроблено. Спостерігаємо за розвитком урядової ініціативи.

• **Геннадій ЗУБКО,**
віце-прем'єр-міністр України

Для підприємств-надавачів послуг монетизація вводиться в дію з 1 січня 2018 року. Таким чином, у нас є час, аби підготуватися до запуску цього механізму. Ми розраховуємо, що це дасть додаткову можливість фінансово підсилити тепло-, водопостачальні і комунальні підприємства, і зробити крок до введення грошових розрахунків з державою, а не протоколи, які ходять по колу між п'ятьма суб'єктами ринку.

• **Віталій МУЗИЧЕНКО,**
директор департаменту державної соціальної допомоги Міністерства соціальної політики

Зараз триває активна фаза нарахувань на рахунки громадян. На сьогодні така робота вже виконана практично щодо половини громадян, які підпадали під монетизацію.

ГАРНІ НОВИНИ

УКРАЇНА ВДВІЧІ ПОЛІПШИЛА ПОЗИЦІЇ В РЕЙТИНГУ... ОПОДАТКУВАННЯ

Виявляється, є світові рейтинги, де наша країна не пасе задніх, або балансує між екватором та підвалом, а поступально рухається уперед до найуспішніших. Скажімо, в рейтингу «Оподаткування-2018» Україна піднялася на 43 позиції з 190 країн. В минулорічному подібному змаганні вона задовольнилася тільки 84 місцем.

Дослідження «Оподаткування-2018» (Paying Taxes 2018) є однією із складових глобального дослідження «Ведення бізнесу-2018» і представляє собою спільний щорічний проект Групи Світового банку та компанії PwC, у рамках якої й оцінюються кількісні і якісні чинники сплати податків у 190 країнах світу. Дослідження вже проводиться 12 років поспіль.

«Найбільше вплинуло на поліпшення позицій України у рейтингу зниження єдиного соціального внеску з 2017 року. Це, між іншим, позитивно позначилося на загальному податковому навантаженні в Україні», — повідомив партнер компанії «PwC Україна» В'ячеслав

Власов на презентації результатів рейтингу в Києві.

Україна, порівняно з торішніми показниками, поліпшила свої позиції майже вдвічі — на 41-відсотковий пункт. А сам рейтинг визначається на основі чотирьох індикаторів: загальна ставка податку, час на подання звітності та сплати податків, кількість платежів, індекс ефективності роботи податкових органів після подання звітності.

Згідно з оприлюдненими даними, загальне податкове навантаження в Україні становить 37,8%, в Європейському Союзі — 40,5%, тоді як загальний світовий

• **В'ячеслав Власов,**
партнер компанії «PwC Україна»

«Україна, попри помітну позитивну динаміку, наразі ще поступається окремим країнам в правилах заповнення податкової звітності. Це демонструє рейтинг із року в рік. В інших країнах, розташованих вище України в рейтингу, існує реальний електронний документообіг між бізнесом і фіскальними органами. Електронний кабінет функціонує не просто як поштова скринька, а саме документообіг, що здійснюється в електронному вигляді. Тому нам ще є куди рухатись і на кого рівнятися».

показник — 39,6%. Позитивний тренд Україна показує відносно кількості податкових платежів на рік — п'ять, за середнього показника у світі — 24, а в ЄС — 12.

УКРАЇНКА-МИРОТВОРЕЦЬ СТАЛА ПОЛКОВНИКОМ

ПЕРША ЖІНКА-МИРОТВОРЕЦЬ В УКРАЇНІ, ТРЕТІЙ СЕКРЕТАР ОБОРОННОЇ СЕКЦІЇ МІСІЇ УКРАЇНИ ПРИ НАТО ВАЛЕРІЯ ПАРАДА ОТРИМАЛА ЗВАННЯ ПОЛКОВНИКА

Про це повідомив Міністр оборони України Степан Полторак під час свого виступу на Першому жіночому конгресі, який 22 та 23 листопада проходив у Києві і на якому обговорювали, як посилити політичну та громадську участь жінок на різних рівнях, залучати їх до процесу миротворчості та сектору безпеки, а ще — боротьбу з гендерно обумовленим насильством, а також подолання гендерних стереотипів і посилення гендерної освіти.

Валерія Парада проходила службу, зокрема, у штабі Тимчасових сил ООН у Південному Лівані, у складі 81-ї тактичної групи Збройних Сил України багатонаціональних сил в Іраку і в штабі сил КФОР. Раніше мала звання підполковника.

До слова, за офіційними даними національного оборонного відомства, у Міноборони та ЗСУ служить 55 000 жінок, це 20% від чисельності усього війська.

КІЛЬКА РЯДКІВ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «НАША МЕТА — ПОВНОПРАВНЕ ЧЛЕНСТВО У ЄС»

Остаточна мета всіх перетворень і впровадження реформ в Україні — її повноправне членство в ЄС, заявив Президент Петро Порошенко під час урочистої церемонії перейменування Високомобільних десантних військ у Десантно-штурмові війська Збройних Сил України та встановлення Дня Десантно-штурмових військ ЗСУ.

За словами Глави держави, поглиблення співпраці з ЄС, економічне відновлення України відбувається, попри намагання Росії завадити цим процесам. «Імперія не може змиритися з нашим волеюльством, прийняти сам факт нашого існування як окремої нації та як окремої держави. Імперія пішла на нас війною. Вона намагалася задушити нас економічно. Нарешті, вона активізувала розгалужену мережу впливу, запустила свої шупальця по всіх європейських усюдах, аби зірвати ратифікацію Угоди про асоціацію. Це була виснажлива зовнішньополітична битва, яку наші дипломати й численні закордонні друзі начисто виграли у Кремля», — наголосив президент України.

ПОЛЮВАННЯ НА УКРАЇНЦІВ У БІЛОРУСІ

Україна вислала на батьківщину першого секретаря посольства Білорусі в Україні. Речник МЗС Мар'яна Беца повідомила, що такий крок — «дзеркальна відповідь» на оголошення нон грата в Білорусі радника посольства України в цій країні Ігоря Скворцова. Впродовж останніх трьох місяців у Білорусі було затримано трьох громадян України. В ЗМІ популярна точка зору, згідно з якою спецслужби РФ цілеспрямовано провокують конфлікт між Україною з одного боку та її сусідами — з іншого.

РОСІЯ НАМАГАЄТЬСЯ ПОЗБУТИСЯ ПОЛІТИЧНИХ САНКЦІЙ

Постійний комітет Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) отримав запит про проведення не запланованих заздалегідь дебатів щодо зняття санкцій з РФ і відновлення її участі у роботі асамблеї. Такий пункт присутній у порядку денному Постійного комітету ПАРЄ, засідання якого відбудеться 24 листопада в Копенгагені. Прямої згадки про Росію у документі немає, запропонований пункт звучить наступним чином: «Захист нормативної бази Ради Європи, роль ПАРЄ — у продовженні резолюції 2186 (2017)».

Водночас, резолюція, на яку посиляється даний пункт присвячена саме питання відновлення права російської делегації у рамках ПАРЄ, тобто зняття з РФ політичних санкцій. Наразі причина зняття санкцій і повернення Росії до роботи ПАРЄ виглядає штучною — відновити надходження внесків від Росії до загального бюджету Ради Європи, без яких, мовляв, робота цього органу матиме труднощі. Однак, очевидно, що питання фінансування ПАРЄ можна владнати без того, щоб повертати агресорам, вбивцям і окупантам право голосу і повноваження у міжнародному органі.

ЖИТТЯ БУДЕ СОЛОДКИМ

Урядові джерела свідчать, що станом на 22 листопада в Україні працюють 46 цукрових заводів, які вже виробили 1,5 млн. тонн цукру, що повністю забезпечує внутрішнє споживання.

У 2017/2018 маркетинговому році очікуване виробництво солодкого продукту складе в межах 2,0 млн. тонн (на рівні попереднього періоду). Враховуючи внутрішню потребу в 1,49 млн. тонн і перехідні залишки у 170 тис. тонн, експортний потенціал цукру оцінюється у 460 тис. тонн.

Минулого маркетингового періоду Україною було експортовано 770 тис. тонн цукру. Основними покупцями були Шрі-Ланка (14%), Грузія (7%), Туреччина (6%) та Лівія (6%). Квота на постачання цукру до ЄС об'ємом 20,07 тисяч тонн була використана повністю ще в лютому 2017 року.

«ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ СЦЕНАРІЙ» ДЛЯ УКРАЇНИ

Валерій Майданюк, політолог.
Інформаційна агенція «ВГОЛОС».

ЗАХІДНИЙ ФРОНТ?

Хто чув ще п'ять років тому про угорські претензії до України на рівні міністрів та глави уряду? Хто чув про польські закиди та звинувачення до українських органів влади? Хто би міг уявити, що Будапешт оголошуватиме про блокування української євроінтеграції, а польські міністри заявлятимуть, що «з Бандерою до Європи не увійдете!»? Безумовно, антиукраїнські настрої ще в 1990-х роках мусувалися серед угорських маргіналів і на побутовому рівні серед поляків, проте в Києві цього навіть й не помічали. Але коли запалало в Криму та на Донбасі, звинувачення в бік України прозвучали голосніше й різкіше. При цьому такі звинувачення, які жодна демократична країна на дипломатичному рівні не оголошує сусідній державі.

Чи хтось із українців часто бачив у новинах, щоби, приміром, Франції хтось із сусідніх країн вказував на неправильний закон про освіту й засуджував за обов'язковість вивчення французької мови? Або, наприклад, щоб якась держава шантувала іншу погрозами блокувати євроінтеграцію та зовнішньополітичні ініціативи? Чи щоб од якоїсь країни вимагали відмовитися від вшанування національних героїв? Чи від італійців хтось вимагав відмовитися від популяризації римської культури та історії, бо ж римляни були кривавими окупантами й розп'яли Ісуса Христа? Чи щоб од шведів і данців зажадали припинити популяризувати історію та саги вікінгів, які були жорстокими середньовічними завойовниками? Жодна країна не висуває нікому претензій щодо історії, а Україну нині знічев'я почали звинувачувати. Ніхто не звинувачує демократичні й національно-терпимі країни в «дискримінації польсько-многомного населення», тим більше, якщо такого в Україні майже не існує.

Виняток становить лише РФ, яка регулярно звинувачує українців у фашизмі, нацизмі, поїданні російських немовлят і всіх можливих гріхах, проте в Москві є для цього чітка підстава — РФ веде проти України війну, тому й обігрує противника. Чому ж до України раптом учепилися з усіх трьох сторін західного кордону наші так звані «європейські партнери»? Адже просто так дипломати гучних звинувачень не озвучують і сусіднім країнам не погрожують. Уся ця ситуація відповідає лише ознакам однієї стратегії — початковій фазі інформаційної війни, яка, у свою чергу, є початковою фазою справжніх бойових дій та силового сценарію.

Інформаційну війну не так просто почати, особливо на порожньому місці, коли з мирної, толерантної й терпимої країни треба зробити образ ворога та агресора. Якщо росіяни розпочали масовану фазу інформаційної війни проти України ще за 10–15 років до військового вторгнення до Криму та Донбасу, то угорцям, полякам і румунам треба швидкими темпами переконувати своє населення в тому, що Україна раптом почала їх ненавидіти й пригнічувати етнічні меншини на своїй території. Швидко робити з України ворога потрібно саме тому, що кращого моменту, ніж теперішня слабкість України та війна з РФ на Донбасі, може й не бути. Перед шовіністичними силами Угорщини та Польщі стоїть складне завдання: за

кілька років мобілізувати й переконати абсолютну більшість свого населення, що окупація частини території сусідньої України буде не лише легітимним, а й справедливим кроком, — поверненням історичних територій. Саме тому всі заяви, дипломатичні думарші, загострення відносин й погрози, які звучать щодо України із заходу — це перші інформаційні ступіні та розхитування українського противника. Звісно, українці у відповідь і самі зроблять декілька рішучих заяв, які тут же будуть використані польською та угорською пресою для підтвердження агресивного характеру України — «бачите, як вони проти нас налаштовані?»

● Олександр Гергега, народний депутат України, лідер команди «За конкретні справи»

«Прикро, що друзі України, а таких в Європі більшість, мовчать. А певні провокаційні течії в країнах ЄС намагаються принизити Україну, наше право на державну мову та власні державні інтереси. Я точно знаю, що в країнах ЄС з повагою ставляться до бажання України захищати свою державну мову, мати свою історію, будувати власну економіку і своє власне майбутнє. Звичайно, в європейській спільноті. Наша команда «За конкретні справи» сподівається виключно українціентриську ідеологію. Тому усі зовнішні відносини мають будуватися виходячи з інтересів України та українського народу».

НА ЗАХІДНОМУ ФРОНТІ СЕРІОЗНІ ЗМІНИ

Після початку російської агресії проти України наш сусід та «адвокат у Європі» — Польща — почала різко змінювати своє ставлення до українців. Більше того, Польща стрімко перетворюється з «адвоката України в ЄС» на обвинувача українців у вигаданих історичних злочинах. При тому, що сучасні покоління українців загалом нічого поганого про Польщу й на думці не мали: для українців — це країна, в яку всі хотіли би поїхати на закупки, на заробітки чи на навчання, й для багатьох наддніпрянців було дивним дізнатися, що поляки мають історичні антипатії до нашого народу. Вістря боротьби сучасних українців було спрямоване винятково на захист од зросійщення, але аж ніяк не проти Польщі. Не кажучи вже про угорців, яких у незалежній Україні жодним чином ніколи не дискримінували. Однак з 2014 року в Польщі спостерігається стрімкий сплеск антиукраїнської риторики, почастішали напади на українських робітників, почастішали заяви почали озвучувати найвпливовіші польські політики, до того ж, із правлячих партій. Через 60 років після Другої світової війни в Польщі раптом згадали про «геноцид» на Волині і про «злочини» українців у 1943 році. Притому, що 60 років ні про який геноцид не говорили, а тут раптом знайшли привід зробити закид українцям. Виокремлювати з історії Другої світової, наскрізь пронизаної жорстокістю, якісь «факти» злочинів одного народу проти іншого — це вже тенденційність, адже жорстокість проявляли всі, а найбільше — німці. Але польських шовіністів цікавлять лише українці.

Розігріте шовіністичними колами і фільмом «Волинь» польське суспільство зараз не хоче навіть чути українську позицію. Із початком цієї істерії польсько-українське примирення під гаслом «пробачаємо і просимо пробачення» — відкинуте поляками в односторонньому порядку. Українців прийнято вважати лише вбивцями,

садистами, варварами, які на колінах повинні каятися перед «святим і непогрішимим польським народом», який, як люблять казати поляки, був колись, немов Ісус, розп'ятий між трьома імперіями.

Далі — більше. Польський міністр МЗС вже почав говорити, що «українці з антипольськими поглядами не зможуть потрапити до Польщі». За словами очільника польського МЗС, люди, які «демонстративно» носять мундири СС «Галичина», не зможуть проїхати через кордон. Хоча яке має право Польща відмовляти в перетині кордону ЄС людям, які вдягають те, що їм подобається? Як можна переслідувати іноземних громадян за їхні політичні погляди? А скоро дійде до того, що українцям, які їдуть через територію Польщі, забронюють проїзд через наявність на їхніх акаунтах у соцмережах червоно-чорного прапора чи статті про Бандеру, бо це не подобається полякам.

Те ж саме стосується й Угорщини, яка захищається хвилями антиукраїнської істерії. За особистою вказівкою міністра Пейтєра Сійярто, угорська дипломатія перешкоджатиме Україні в реалізації важливих для неї справ на міжнародній арені. А 25 вересня Угорщина навіть без попередження зупинила реверсне постачання газу до України. Нібито з технічних причин, але натяк зрозумілий. А враховуючи, що Україна зараз купує російський газ в Угорщині та Словаччині, Будапешт починає тиснути на життєво важливі артерії для України. З боку Угорщини, це вже навіть не інформаційна агресія.

ЧОМУ УКРАЇНУ Б'ЮТЬ?

Зрештою, це навіть не дивно, що Україну зробили хлопчиком для побиття на міжнародній арені, адже наша держава за останні роки всіляко цей статус підтверджує. Крим Україна залишила без єдиного пострілу й вивела з півострова війська, спасувавши перед «зеленими чоловічками» без розпізнавальних знаків. Найбільші міста Донбасу разом із антрацитовими шахтами Київ втратив і залишив сепаратистам. Навіть після активної фази бойових дій, Україна втратила Дебальцеве й донецький аеропорт. Українці демонструють своїм сусідам, що відправивши кілька банд на українську територію, можна легко відібрати яку заманеться частину цієї країни, особливо за умов неоднорідного етнічного чи мовного складу населення. То чому би не взяти те, що давно в минулому було твоє, а тепер погано лежить? А коли поляки й угорці заявили, що їм не подобається український Закон про освіту, Міністр освіти України поїхала до «європейських партнерів» шукати консенсусу й компромісу, питалася: чим ще можна «догодити» нашим сусідам? Ми готові узгоджувати із сусідами, як виховувати наших дітей! Враховувати їхні пропозиції та зауваження! Міністр освіти України готова узгоджувати це з сусідами й шукати компромісу та консенсусу щодо положень українського Закону «Про освіту». Нас обізвали й плюнули в обличчя, а наша влада обіцяє знайти в цьому питанні компроміс. Україну намагаються зробити новою Чехословаччиною зразка 1938 року, звинувативши її у «порушенні прав

Одна з вулиць Праги. 1968 рік.

національних меншин» і розірвавши на шматки за допомогою міжнародних угод та рішень судів.

Між іншим, ще один західний «партнер» України — Румунія — вже успішно випробувала таку стратегію й відсвяткувала невелику перемогу над Україною. У вересні 2004 року Румунія передала на розгляд Міжнародного суду ООН питання про делімітацію континентального шельфу й виняткових економічних зон між двома країнами, де розташоване родовище на 10 мільйонів тонн нафти і 70 мільярдів кубометрів газу. Україна відстоювала позицію, що Зміїний має кваліфікуватися судом як острів, і тому повинна існувати 200-мильова економічна зона навколо нього: на Зміїному справді розташоване селище, діє церква, державні установи.

Але тоді, коли Україна поклялася на розсудливість і цивілізованість міжнародної спільноти, Міжнародний суд порушив межі повоєнних кордонів в Європі на користь Румунії. Україна отримала всього лише 12 миль акваторії замість очікуваних 200. У результаті розмежування шельфу під контроль Бухаресту перейшло майже 70–90% перспективного родовища «Олімпійське». Воно й не дивно, адже кого мав би підтримати суд, розташований в європейській країні — члена ЄС і НАТО чи сторонню державу?

● Володимир В'ятрович, історик, директор Українського інституту національної пам'яті

«Польща, на жаль, уподібнюється Росії в методах роботи і тиску. Тому що зараз тільки з Польщі та Росії на державному рівні лунають зауваження про те, що українці неправильно інтерпретують свою історію. А це, у принципі, є моветоном для політики будь-якої іншої держави».

Уже тоді українці мали би переконатися, що не варто доручати Міжнародному суду вирішувати домагання сусіда щодо приналежності власної хати.

У межах цих процесів пригадується й озвучена російським радикалом Володимиром Жириновським пропозиція Кремля розділити Україну між Росією та Польщею. Польські політики тоді повідомили в пресі про таку пропозицію Кремля, і зазначили, що відмовилися. Однак політика трьох західних сусідів України — Польщі, Угорщини та Румунії, засвідчує, що пропозиція їм видалася спокусливою. Для України, яка знову прогавила початок інформаційної війни, цього разу — із Заходу, це привід задуматися як над обороною західного кордону, так і над переглядом зовнішньополітичної орієнтації.

БЕРЕГІВСЬКІ «БРОДІННЯ» В РОЗРІЗІ РЕТРОСПЕКТИВИ

Юрій Брязгунов, «МУ».

12 листопада в райцентрі Берегове на Закарпатті колона з півсотні радикально-налаштованих громадян із патріотичними гаслами пройшла вулицями селища до будівлі міськради й зняла прапор Угорщини з його фасаду. Далі була спроба спалити державний символ сусідньої країни, але місцева поліція завадила спровокувати такий собі міні-казус, проте резонанс від акції відлунував в Будапешті. Тамтешнє МЗС викликало українського Посла для пояснень. Більше того, вже й віце-прем'єр мадярського уряду Шем'єн заявив, що угорці, які мешкають за кордоном, мають право виступати за автономію та угорське громадянство, і уряд Орбана в цьому питанні має консенсус із парламентом та суспільством.

Ця подія наклалася й на недавній скандал із ухваленням нового Закону про освіту. Прем'єр Угорщини Орбан заявив, що ЄС вимагає не зменшувати вже досягнутий рівень прав нацменшин, і його не обходить, що Україна все ж дотримується європейських стандартів. Насторожує, що здійснюється галас не лише на Дунаї, а й на Віслі, де урядовці погрожують «не пущать» до Європи

● Геннадій МОСКАЛЬ, голова Закарпатської облдержадміністрації

Відповідально заявляю, що політичні сили, які влаштували цю провокацію, не мають жодної, ані найменшої підтримки на Закарпатті (що показали результати місцевих виборів у жовтні 2015 року). Саме тому більшість учасників «фаер-шоу» була привезена в Берегове із сусідніх областей, насамперед, — Львівщини.

українців із своїми поглядами на власну історію й уже практикують таке. Першим із засекреченого списку не пропустили до Польщі Святослава Шеремету, секретаря Державної міжвідомчої комісії в справах увічнення пам'яті учасників антитерористичної операції, учасників і жертв війни та політичних репресій.

● Золтан БАБЯК, міський голова Берегового

Спільнота Берегова засуджує екстремістські виступи всякого роду. Хоч висловити вдячність громадянам міста, котрі особисто, через соцмережі чи у будь-якій іншій спосіб вистояли за європейські цінності, за те, щоби Берегове й надалі залишалося безпечною, толерантною домівкою для представників різних національностей, де царюватиме мир та взаєморозуміння.

Із цього приводу виникає запитання, що стосується ретроспективи наших взаємин із сусідами. Якщо пан Орбан апелює до 1946 року, коли Закарпаття ввійшло до складу України з усіма перевагами, то чому би йому не згадати події 1938-го, коли Угорщина потопила в крові цей край, що мріяв іще тоді,

на чолі з Августином Волошином, бути разом із усіма українцями?

«Молодь України» вже порушувала тематику й польських погроз у наш бік і запитувала: чи не час і надалі дотримуватися обіцянки — «прощаємо і просимо пробачення»? І залишити для науковців теми на кшталт подій на Волині тощо. Бо так далеко зайдемо: чому би, приміром, українцям не згадати терор маршалка Пилсудського й Ризький договір з Москвою про розділ України та Білорусі? Чи ще далі — подібний Андрушівський пакт? Або ж звирства Яреми Вишневецького, котрий «огнем і мечем» сплюндрував Україну, що й підштовхнуло Богдана в лабеті Москві? Може, взагалі зазирнути аж у XI століття та й звинуватити круля польського Болеслава Хроброго за погром у Києві й тотальний геноцид громадян Русі-України?

Отож, де межа таких нашарувань і обопільних звинувачень, до яких нинішні покоління не мають абсолютно ніякого відношення? Час спинитися й згадати про теперішнього спільного ворога. І слова Великого Кобзаря про третій поділ Речі Посполитої: «Польща впала і нас завдавила».

Ульяна ТКАЧЕНКО:

«НАС НАЗИВАЮТЬ «КОНКРЕТИКАМИ». МИ ТАМ, ДЕ НЕОБХІДНО ПРАЦЮВАТИ...»

У Хмельницькій обласній раді член депутатської фракції політичної партії «За конкретні справи» Ульяна Ткаченко, яка обрана по Дунаєвському виборчому округу, є керівником депутатської групи «Хмельниччина інвестиційна». Розмову ми почали з причин, що привели Ульяну Юрївну в політику.

Юрїй Брязгунов, «МУ»

— Пані Ульяно, можливо, вам уже ставили таке запитання, але я теж хочу задовольнити свою цікавість: чому молода і красива жінка, успішний менеджер великої компанії йде в політику? Що спонукає брати на себе таку нелегку, інколи невдячну ношу, міняти своє життя...

— Мабуть, тому, що життя, і не лише своє, необхідно міняти. І намагатися зробити його кращим, змістовнішим, кориснішим (усміхається — Ю.Б). У моєму випадку так і було. А рушійною силою стало те, що потрапила до команди однодумців, якою є партія «За конкретні справи» — таких же неспокійних, небайдужих та енергійних.

Я — з родини вчителів. Працелюбство, любов до знань, повага до людей — це те, що супроводжувало і супроводжує мене впродовж всього життя. Закінчила школу на відмінно, потім — історичний факультет Одеського університету. Обраний фах розширив світогляд, привчив працювати з історичними документами, аналізувати, а ще — дав поштовх зазирнути в глибини свого коріння і пошукати відповідь на питання: хто ми? Мені дуже подобається український фольклор, мистецтво, наші традиції. Тому згуртувала колег і знайомих, із якими і влаштували обрядові свята, благодійні акції, творчі концерти, спортивні змагання...

Окрім цього, студентські роки збагатили знаннями основ політичної діяльності, державного устрою. І саме все це й знадобилося, коли почала працювати, зокрема, в компанії

з дитсадочками, школами, громадськими організаціями, органами влади. Напрямок цієї діяльності дуже цікавий і щемний.

Найперші наші заходи були присвячені Дню Святого Миколая. Окрім того, щоби зібрати й вручити дітям у віці від шойно народженого малюка до підлітків 16 років солодкі подарунки, дуже переживали, щоби нікого із цієї категорії хмельничан не забути. Навіть тих, хто не відвідує дошкільні навчальні заклади та школи. Отож намагалися дійти до кожної родини, поспілкуватися з усіма дітками та їхніми батьками. Чимало є малюк, котрі не стоять на обліку, тому водночас іще й допомагали соціальним службам їх зареєструвати, відтак охопити відповідним піклуванням із боку держави. Другим важливим для нас був напрямок роботи довкола дати Перше червня. Можливо, цей день комусь здається залишком радянщини, однак для нас це насамперед свято дитинства, до того ж — визнане у багатьох країнах світу. І то не просто день, коли діти лише смакують солодощами. Ми його перетворили на Хмельниччині в цілу низку захопливих заходів й, найперше, — у спортивне свято. Зокрема, запровадили спартакіаду Поділля, котра стала знаковою для всієї області та мотивує дітей не лише брати участь у спортивних змаганнях у семи атлетичних дисциплінах, а й проявляти талант у творчих конкурсах, зокрема, етноментального спрямування. Не забули й про діток із обмеженими можливостями, котрі також демонстрували свої таланти. Мене потішив той факт, що діти усвідомили одну важливу

в розвитку спорту в Теофіпольському районі, у місті Нетішині, де навіть виховали призерку Олімпійських ігор Аліну Комашук.

— Це вже гідний наслідування результат. Я так розумію, що море, спартакіади — це все в літні канікули. А взимку?

— Зимові свята й канікули ми традиційно завершуємо «Казковим вернісажем», що проходить у формі театральних постанов у виконанні дітей. Це або казкова вистава, або фольклорний епізод із наших національних традицій. Діти з фаховими режисерами, художніми керівниками, учителями готують вистави з декораціями, відтак демонструють творчість на сцені. Традиційно, це відбувається у Хмельницькому, в театрі імені Михайла Старицького, куди запрошуються не лише меценати, а й депутати різних рівнів, представники влади, чиновники з міністерств молоді та спорту, освіти. Важливість таких заходів є й у тому, що діти різних районів області мають можливість познайомитися, поділитися враженнями, подружитися, бо не завжди випадає така нагода. У нас є ідея та бажання розширити географію спілкування й налагодити стосунки дітей Хмельниччини з однолітками Вінницької та Чернівецької областей.

— А що визначає за пріоритет ваша фракція політичної партії «За конкретні справи» у Хмельницькій обласній раді?

— Найперше, ми — команда «конкретиків». Людей, які свою любов до України та Хмельниччини проявляють не популізмом та биттям себе в груди, а конкретними справами. В обласній раді ми, по-перше, стоїмо на сторожі (пафосно якось звучить, але так воно і є!) ефективного використання кожної бюджетної гривні. Ми на обласному рівні робимо наразі все європейське, щоби перехід від старої системи до європейських стандартів (наприклад, в медицині чи освіті) був мінімально болісним.

Багато працюємо із сільською глибиною, зокрема, в розрізі децентралізації. Адже є села, де через малу кількість дітей громада не спроможна утримувати шкільний заклад належним чином. Школи закриваються. Є свіжий приклад з мого округу, коли сільські мешканці звернулися з проханням зупинити процес ліквідації школи. Одверто кажучи, це важко зробити, але мені вдалося знайти компроміс. Яким чином? Із департаментом освіти Хмельницької області виїжджали безпосередньо на місце й вивчали ситуацію. Спілкувалися з батьками, вчителями, директором школи. І знайшли вихід: не закривати школу, а переакваліфікувати її на інший ступінь, приміром, перевести із середньої в початкову, а решту дітей довозити в сусідню школу, вищого ступеню. Напругу вдалося погасити ще й тим, що відкрили гуртки, де діти можуть розвивати свої здібності.

Насправді, у нас пріоритетів багато. Де тяжко, незручно, де є людський біль або біда там ми — «конкретики». Ми там, де потрібно постійно працювати. Це і робимо.

— А «конкретики» в Хмельницькій обласній раді мають союзників? З ким ви гуртуєтесь, співпрацюєте?

— Ми завжди знаходимо порозуміння. Принаймні постійно намагаємося це робити шляхом діалогу. Співпрацюємо з усіма політичними силами, котрі сповідують конструктив. У нашій комісії також немає суперечок чи розбіжностей щодо магістральної мети в розвитку освіти, культури, спорту, молодіжних питань на Хмельниччині, бо, повторюся, всі — фахівці своєї справи. Що стосується політичного вибору кожної партії, то це справа кожного.

— У цьому контексті слід згадати й проголосований у першому читанні законопроект про нову виборчу систему: чи зможемо адаптуватися, різко відійшовши від старої?

— То ж було тільки перше читання. Я не хочу говорити багато на цю тему. Коротко висловлю свою особисту позицію: перебуваючи постійно серед людей, особливо на останніх виборах, розумію із розмов із виборцями, що мешканцям Хмельниччини важлива, найперше, особистість, яку вони обирають і на що вона спроможна. Якщо ж є партія, а немає конкретної й відповідальної особи, котра буде робити щось для звичайного українця, то від того зиску буде мало.

— Цілком зрозуміла позиція. Я перейду ще до однієї нагальної теми. Нинішній час затьмарений агресією з боку сусідів, тож, певне, і в роботі депутата з'явилися відповідні турботи. Адаже Батьківщину захищає в основному молодь?

— Теж відповім стисло: робимо чимало, але не надто афішуємо цю справу. Не називатиму грошовий еквівалент, але скажу, що місцевому гарнізону ми допомагали ремонт приміщень робити, а підрозділи, котрі відбувають на схід, забезпечуємо будівельними матеріалами, побутовою хімією, теплим одягом. Для потреб наших військових в зоні АТО у селян скуповували урожай капусти й переробляли на відповідному підприємстві. Броньжилети, тепловізори тощо також входять у перелік нашої конкретної допомоги.

— Як ваш земляк із Солобоковець на Ярмолинеччині, скажу, що переймаюся довкіллям краю, його мальовничими куточками. Чи екологія, рекреація, «зелений туризм», зокрема, в сусідніх Маліівцях, є у сфері Вашої діяльності?

— На прикладі Дунаєвського району, де одна громада найбільша — 51 село, а друга — з Маліівцями — налічує 19 громад, скажу, що тут в цьому питанні в нас особлива увага. У Маліівцях планується реконструкція зони, де є красивий водоспад, буде облаштована територія й проведено благоустрої. Водночас, певна, треба виховувати у дітей і молоді культуру поведінки на природі, бо здоров'я, настрої та добробут залежить од, здавалося, найменшого — кинутого недопалка чи пакетика на траву. Ідучи в європейському напрямку, треба починати з малого — із чистого під'їзду, тротуару, вулиці.

— Хто дає насагу вам у роботі й відряду в житті?

— Звичайно, родинне коло, і, найперше — донечка Мирослава, якій десять років. Родина — це моя радість, любов і натхнення.

— Як донька сприймає матусені громадські й державні клопоти, адже їй також необхідно приділити увагу?

— Мирослава в мене з чотирьох років займається спортом — фігурним катанням. Отож із малечку організована та серйозна у ставленні до своїх обов'язків. Але за найменшої нагоди, коли випадає вільна хвилина між спортом і навчанням, зі мною виїжджає на округ, відвідує наші дитячі заходи. Із малих років знає, що таке село, а що — місто, тож орієнтується в маминих клопотах. Із задоволенням бере участь у суботниках, а недавно на останньому дзвоні була не у своїй школі, а в мене на округі. Але, зізнаюся, я вимоглива, об'єктивна мати, котра в донечці бачить не лише кохану дитину, а й уже маленьку громадянку нашої країни...

— А що побажали би не лише Мирославі, а й усім читачам газети «Молодь України»?

— Побільше позитиву в житті, адже так багато нині облуди, болю і агресії. Щиро хочеться читати в газеті про успіхи в економіці, у соціальній сфері, про досягнення українців у спорті, в науці, нових технологіях, підприємницькій діяльності. У нас багато є позитиву, адже українці — надзвичайно талановита й прогресивна нація. Ну і, звичайно, газеті «Молодь України» зичу в 2018 році побільше читачів.

«Олександр Герєга не тільки ініціатор і меценат, а й частий гість дитячих свят і змагань»

«Епіцентр К». Прийшла рядовим працівником, а дійшла до асистента керівника. Ціннішого досвіду й уявити не можу. Ми працювали з найбільшими компаніями світу, часто виїздили за кордон, переймали європейський досвід, а я — мимохідь цікавилася тим, як там «у них» усе влаштовано, як вони працюють, відпочивають, як держава захищає їхні права та інтереси...

— В якій саме комісії обласної ради працюєте?

— Я є заступником голови комісії з питань освіти, науки, культури, молодіжної політики, спорту і туризму. Попри те, що обрана по Дунаєвському виборчому округу, я й уся комісія, зрозуміло, переймаємося відповідною проблематикою у масштабі всієї Хмельниччини.

— А які питання, найперше, розглядає ваша комісія?

— Та ми якось більше не питання розглядаємо, а конкретикою займаємося. Основний мій напрямок — робота з молоддю та дітьми. Увагу приділяємо і спортивному напрямку, туризму, де, безумовно, закладені великі можливості для всебічного виховання і розвитку підрастаючого покоління. Ініціаторами більшості наших проектів та заходів були й залишаються народний депутат Олександр Герєга та Галина Герєга. Ми виконавці цих меценатських справ. Олександр Володимирович взагалі не тільки ініціатор і меценат, а й частий гість дитячих свят і змагань. Мені навіть здається, що він заряджається і черпає нові ідеї під час спілкування з малечю. Якщо ж деталізувати роботу комісії, то контактуємо з дітьми, їхніми батьками, працюємо

деталь: ми, дорослі, створюємо їм умови для всебічного розвитку не для галочки в партійній програмі, а саме заради них. До того ж, хлопчики й дівчатка знають, що, проявивши себе і свої вміння, вони отримують конкретні призи. І не тільки ласощі, кубки та цінні подарунки, зокрема, спортивні костюми. Крім цього, ми пропонуємо цікаві

Ми співпрацюємо з усіма політичними силами, котрі сповідують конструктив

подорожі регіонами України, відпочинок на Чорному морі... Знаєте, можна багато розповідати про наші добрі справи. У вас шпальт у газеті може не вистачити.

— На хороші й корисні справи вистачить. А скажіть, чи самі пишете сценарії всіх свят, конкурси вигадуете, місця відпочинку визначаєте?

— Сама би, мабуть, не впоралася, нас — ціла команда. Та й самі діти часто пропонують програми заходів і відпочинку, щоби було цікаво й змістовно. Якщо говорити конкретно про відпочинок, то до цієї справи, на щастя, долучаються вже і представники нашого великого політикуму. Зокрема, депутат Верховної Ради Андрій Шинькович, обраний по 189-у виборчому округу на Хмельниччині, на місці чимало піклується про відпочинок дітей. Особливий позитивний резонанс викликали його справи

Олександр Сапуга: «НЕМАЄ ДЕПРЕСИВНИХ РЕГІОНІВ! Є НЕВМІЛІ КЕРІВНИКИ З ДЕПРЕСИВНИМ МИСЛЕННЯМ»

Почнемо з того, що нам із вами не байдуже, як і яким чином наповнюється бюджет конкретного міста, району чи села, на що витрачаються гроші, хто визначає, скільки й кому виділити, та чим при цьому керується. Наша розмова з одним із таких фахівців — начальником управління фінансів Теофіпольської райдержадміністрації, що на Хмельниччині, Олександром Сапугою, який за сімнадцять років пройшов усі службові щаблі у цьому підрозділі.

Надія ПАКУЛЬКО, «МУ».

— Олександре Анатолійовичу, кажуть, що Теофіпольський район один із найбідніших в області. Дехто навіть називає його депресивним...

— А ви мені покажіть цю людину — я її в очі подивлюся (сміється — Н.П.). Зрештою, вже набили оскомину ці розмови про депресивні регіони. Та немає в нас депресивних районів, міст чи сіл! Є невмілі керівники з депресивним мисленням, котрі у своє крісло сідають уранці, а підводяться тільки ввечері. При цьому глибоко переконані, що це й є сенс їхньої роботи. Теофіпольський район і справді — один із найвіддаленіших од обласного центру. У нас немає потужної промисловості та підприємств-олігархів, але це не заважає нам триматися на рівні, а за окремими показниками добиратися до лідерів.

У районі з понад 27 тисячами мешканців стабільно працює 32 школи та 32 дошкільних навчальних заклади, 43 фельдшерсько-акушерських пункти та 6 амбулаторій загальної практики сімейної медицини, центральна районна лікарня, 41 бібліотека, 50 закладів культури, центр дитячої творчості, дитячо-юнацька спортивна школа, музична і художня школи та чимало інших інфраструктурних об'єктів. Мало це чи багато? Рівно стільки, скільки наразі необхідно для потреб мешканців Теофіпольщини. Отож, розподіляючи кошти, потрібно оптимально забезпечити всі їхні, бодай найголовніші, потреби. Досі нам це вдавалося і, сподіваюся, що так буде надалі. Тим паче, що нині вже спостерігається, нехай поки невелике, однак зростаюча економіка, а отже — й бюджетних надходжень.

До речі, під час формування цього річного бюджету ми заклали дохідну частину у 36 мільйонів 393 тисячі гривень, але надходження, і це безперечно потішило, зросло на 5 мільйонів 650 тисяч.

— Якщо так, то за рахунок чого відбувається зростання?

— За рахунок збільшення мінімальної заробітної плати і, відповідно, — податку на доходи фізичних осіб. Окрім того, ми перебуваємо в постійному діалозі з місцевим бізнесом. І, як наслідок, підприємці почали сумлінніше декларувати свої доходи і сплачувати податки.

— Людей переконали чи якось стимулює приватний бізнес, аби він декларував усе, що заробляє, і сплачував із цього податки?

— Передовсім, із людьми потрібно спілкуватися. І краще — не телефоном, а зустрічатися. Дивитися один одному в очі. Пояснювати. Перекопувати. Народ у нас мудрий. Навіщо якісь захмарні стимули, коли ти маєш сам розуміти, що твоє місто чи село залежить од твоєї сумлінності та порядності? Ну, і стимули... Куди без них? (Усміхається. — Н.П.) Але стимули — винятково моральні: подяки, грамоти, добре слово.

— Ви сказали, що бюджет району наповнюється справно, навіть є перевищення плану. Як і куди розподіляються кошти? Є пріоритети?

— Звичайно, є. Насамперед, кошти йдуть на соціально-економічний розвиток району. Найважливіше для нас — зарплата працівникам бюджетних закладів та установ. До того ж, люди мають працювати в комфортних умовах. Тому одним із пріоритетів є виділення коштів на енергонесі: світло та тепло. А в школах і дитсадках — ще й на забезпечення пільгового харчування для дітей із соціально незахищених родин.

До слова, заклади освіти фінансуються за рахунок освітньої субвенції з державного бюджету, коштів районного бюджету та субвенції сільських і селищних рад, що дає можливість підтримувати в належному технічному стані приміщення шкіл і дитячих садочків.

За рахунок освітньої субвенції з державного бюджету педагогічним працівникам виплатили надбавки за престижність

праці: із січня по серпень включно — по 5 відсотків від зарплати, а починаючи з вересня — в розмірі 20 відсотків. До професійного свята — Дня вчителя — всі педагоги отримали премію в розмірі 50% до посадового окладу.

Із листопада почали виплачувати надбавки в розмірі 20% за престижність праці вихователям дитячих садків.

Забезпечення ремонту шкіл, доріг, функціонування житлово-комунального господарства... Куди не глянь — усюди пріоритети, і все це потребує коштів.

— Пане Олександр, щойно ви зазначили, що однією з важливих складових у бюджеті є потреби медицини. Поділіться таємницями, як вдається утримувати «на плаву» цей нелегкий тягар?

— Та немає ніяких таємниць. Просто засукали рукава й працюємо. Фінансування закладів охорони здоров'я відбувається за рахунок трьох джерел: медичної субвенції з державного бюджету, коштів районного бюджету та субвенції сільських і селищних рад, що дає можливість їм повноцінно функціонувати.

Перед виходом у відпустку медики отримують допомогу на оздоровлення. Ургентним лікарям (лікари «швидкої та невідкладної допомоги». — Авт.) встановлено ще й надбавку до зарплати.

У проблематиці безперерійного та повного функціонування медичних установ району головне не як забезпечити й де взяти гроші, а щоб було розуміння того, що це — надважлива справа. Розуміння має бути всіх гілок влади, всіх чиновників. У нашому районі це розуміння є. Причому, розуміння та підтримка починаються з найдрібнішого чиновника, котрий не бюрократизує жодний процес, і йде це по вертикалі аж до гори, до голови райдержадміністрації Юрія Маєвського.

— А як із придбанням медикаментів?

— Це особливий рядок у бюджеті. На це нинішнього року ми виділили, скільки могли, але це значно більше, ніж торік. Цифрами сипати не буду, бо для багатьох крупніших районів і міст вони здаватимуться замалими. А ось для забезпечення необхідними ліками вразливих прошарків населення отримали додаткову субвенцію з державного бюджету у сумі 732 тисячі гривень. Цьому посприяв народний депутат України від нашого округу Андрій Шинькович. І не тільки цьому...

— Кажуть, що він багато допомагає району. Це справді так?

— Сказати допомагає — це нічого не сказати, бо він за кілька років зробив стільки, що не вистачить газетних шпальт, аби все перерахувати. Тому скажу коротко: нам просто пощастило. Були в нас різні депутати, але такою, як Андрій Васильович... В окрузі він давно свій. Як тільки має вільний час — одразу тут. Стільки енергії, стільки планів... Інколи мені здається, що його доба має 32 години. Відкуєється на кожну проблему. І не на словах — його супроводжують винятково конкретні справи.

Наш район — дотаційний. Власних коштів не вистає, та завдяки наполегливості Андрія Шиньковича і за сприяння Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана трьома розпорядженнями Кабінету цього року було залучено в бюджет району майже 5 мільйонів гривень. Ви уявляєте, що це для нас!

Отож, якби моя воля (хоч це дещо й не за темою розмови), але я підтримав би мажоритарку. Тільки так люди мають можливість дивитися в очі депутату, а він — їм. Бо вочих списках, навіть відкритих, бабці й діду в селі нізачо не розібратися. Зрештою, такі обранці відірвані від народу. Ми й разу не бачили у себе депутатів, які пройшли за списками партій. Вони прислухаються до свого лідера. А такі, як Шинькович, прислухаються до людей.

— Судячи з ваших слів, району насправді пощастило. А що ж робити тим, у кого немає такого народного депутата?

— Працювати. Це — перше. А друге, в майбутньому обирати до Верховної Ради людину за конкретні справи, а не за красиві слова, які хочеться почути, не за критиканство, не за гречку і цукор...

Ось зараз подивіться, стільки критики звучить у бік Президента й Уряду... Критикують геть усі. Це або зацікавлені й «прости-мульовані», або ж ті, котрі не хочуть у всьому розібратися. Але ж, попри негаразди, попри те, що у нас іде війна, подивіться скільки позитивних змін у країні... Уперше за роки незалежності розпочалися реформи. Інакше в нас із часом був би повний розвал. Як фінансист я це добре розумію.

— Це справді так, але то тема іншої розмови, хоча політика з економікою, зрештою, глибоко пов'язані. Та повернімося до конкретики у вашому районі. Ви обмовилися про державну субвенцію...

— Я зрозумів, що ви хочете запитати: куди ж пішли ті кошти? Облаштували дитячі майданчики в двох дитсадках, придбали комп'ютери для кількох шкіл та однієї амбулаторії, полагодили покрівлі в двох школах, капітально відремонтували Поляхівську амбулаторію та ще п'ять навчальних закладів. Зробили також капітальний ремонт об'єктів благоустрою у селі Ординці. У цьому ж селі відремонтували водопровід, розпочали капремонт неврологічного відділення центральної районної лікарні...

І що дуже важливо, відновлено будівництво районного будинку культури, розпочато ще 1993 року. Чому важливо? Тому що в нас єдиний райцентр, мабуть, в Україні, де не було будинку культури. Старий розвалився, а новий ніяк не могли добудувати майже чверть століття. Це одна така споруда, будівництво якої фінансується з п'яти джерел — найбільше (2,5 мільйона гривень) із державного бюджету завдяки Андрію Шиньковичу, а також із державного Фонду регіонального розвитку, з обласного та районного бюджетів і бюджетів сільських рад.

У цьому будинку культури, крім звичної інфраструктури, розміститься ще й великий спортивний зал, де працюватимуть 20 спортивних секцій. Тренери є. Вони отримуватимуть зарплату з бюджету.

— Список відремонтованого, відновленого і того, що будеться вражаючий. Скажіть одверто, якщо приходять друзі-керівники і просять лобювати виділення коштів для них позачергово, тобто записати їх до пріоритетних видатків, у той час, як іншим ці гроші насправді більше необхідні, ви відмовляєте?

— У роботі в мене друзів немає. Якщо хтось ображається — стараюся перекопати. Не слухає, не розуміє — значить він мені не друг. Розподіл має бути в правовому полі і справедливий.

— Що у вас з бюджетом на наступний рік? Коли буде готовий?

— Є певна затримка через об'єктивні обставини. Оскільки прийнято закони про освіту і про медицину, то нам відповідно потрібно вносити свої розробки згідно прийнятих законів. Як тільки Верховна Рада ухвалить державний бюджет у другому читанні, ми зможемо затвердити свій збалансований бюджет району. Я вже казав, що ми вийшли на зростання економіки, є перші результати, тож, переконаний, і у нас усе вийде. Інакше бути не може.

ЩОБ ФІНАНСИ НЕ СПІВАЛИ РОМАНСИ

Як часто у вашому оточенні вам доводилося чути нарікання на низькі зарплати, недостатні пенсії? Напевно, кожен з нас був свідком такої скарги, або і сам задумувався над своїм фінансовим становищем. Між тим, добробут кожного — це індивідуальна категорія, яка часто залежить саме від нас. Українці вміють заробляти, але через брак елементарних економічних знань не завжди розпоряджаються своїми коштами ефективно. Незалежно від рівня вашого доходу, існують певні правила, які допоможуть усім оптимізувати та накопичити свої доходи.

Ольга Журальова, «МУ»

РАХУЙТЕ СІМЕЙНИЙ БЮДЖЕТ

Першою сходинкою до вашого фінансового успіху є усвідомлення витрат. Дайте відповідь на питання: скільки в середньому ви витрачаєте на продукти харчування, побутові товари? Не маєте чіткої відповіді? У такому випадку допоможе ведення сімейного бюджету. Це дозволить реально оцінювати всі надходження та витрати. Такі цифри — запорука фінансової грамотності. Звичка записувати може вам здатися скучною, але насправді вона дуже дисциплінує й дозволяє вилучити зайві пункти, натомість більше накопичити. А також прискіпливіше ставитися до вибору товарів, співвідношення їхньої якості та ціни.

Підрахунок можна вести у спеціальному блокноті, на великому ватмані на стіні (великі цифри перед очима можуть як налякати, так і порадувати вас у підсумку), в електронній таблиці на комп'ютері. Зрештою, якщо маєте хорошу пам'ять, можете потренувати і її. Знаючи детально всі свої витрати, набагато легше можна спланувати велику покупку, чи відмовитися від чогось на користь заощадження.

Намагайтеся уникати кредитів. Нам пропонують можливість швидко отримати товар, а розплатитися потім. Хоча всі й розуміють, що рано чи пізно доведеться віддати гроші з немалим відсотком, знаходяться мільйони любителів швидкої вигоди. На жаль, це звичка бідних людей, які не мають можливості оплатити всю суму одразу. І все тому, що невелика щомісячна платня здається привабливішою, ніж кінцева сума.

Окрема категорія людей — це ті, що купують в кредит те, що не відповідає їхнім фінансовим можливостям. Наприклад, остання модель iPhone чи новий автомобіль. Можливо, ці речі нададуть вам бажаного статусу, але нічого спільного із здоровим плануванням бюджету це не має.

РОЗУМНІ ЗАОЩАДЖЕННЯ

Звичайно, аби накопичити кошти на бажану річ, можна зятягнути паски, відмовитися від повноцінного харчування, скоротити витрати на одяг, розваги тощо. Але це є тимчасовим вирішенням проблеми. Розумніше буде постійно заощаджувати певну суму, найкраще — кожного місяця. Є так зване правило «10 відсотків», яке говорить про необхідність із кожної зарплати відкладати не менше цієї суми. Ці кошти не є критичними для сім'ї, але в кінці року складуть пристойну суму. Звісно, буде добре, якщо відкласти вдасться більше. Встановіть свою нижню межу, ніколи від неї не відступайте і поступово підвищуйте планку.

Обмежте доступ до своєї зарплати. Сховайте більшу частину подалі, щоби не було спокуси до неї дістатися. Не тримайте у гаманці великі суми, розкладайте готівкою, а не банківською карткою.

Подумайте, навіщо вам заощадження? Ставтеся до вашої сім'ї, як до маленької фірми, якою потрібно грамотно керувати. А також визначте свої цілі та пріоритети. Ви плануєте велику покупку, відпочинок влітку, відкладаєте дітям на освіту чи просто створюєте постійний запас на «чорний день»? Конкретна мета наблизить вас до успіху та допоможе сфокусуватися на його досягненні. Найкраще, коли подружжя знає реальну картину доходів і витрат сім'ї. Приховувати від дружини зарплату, а жінці не обговорювати покупки з чоловіком — не найкраща практика.

Проблемою України за останні 20 років стало те, що громадяни зневірилися у фінансовій системі й бояться великих втрат, які вони пережили після розпаду Радянського Союзу. Саме тому люди часто не піклуються про заощадження і живуть від зарплати до зарплати. Це абсолютно неправильний підхід до розподілу бюджету. Розумніше би було мати постійну «подушку безпеки» у вигляді 2–3 зарплат на сім'ю.

На жаль, наша держава щороку потрапляє в рейтинги країн із найнижчою довірою до банків. І для багатьох залишається неприпустимою думка довірити свої криво зароблені гроші будь-якій фінансовій структурі. Саме тому кошти витрачаються тут і зараз, або ховаються під матрацом. Проте той же депозит (передані під певний відсоток гроші на зберігання) залишається однією із найпростіших форм заробітку. Відсоткові ставки в різних банках країни коливаються від 2 до 15%.

ЯК СТАТИ ЗАМОЖНИМ?

Якщо ви хочете відкласти кошти, робіть це регулярно та будьте економічними. Якщо хочете розбагатіти, йдіть далі та перетворіть свої заощадження на джерела додаткового доходу, пасиви на активи. Це одне з основних правил американського бізнесмена, автора популярної у всьому світі книги «Багатий тато, бідний тато» Роберта Кіосакі.

Пасиви — це все те, що вимагає від вас витрат і не приносить жодного прибутку: квартира, будинок (якщо ви в ньому мешкаєте, а не здаєте в оренду), автомобіль (якщо ви не заробляєте за його допомогою гроші) тощо. Тобто активами може бути все, що приносить вам прибуток: бізнес, інвестиції, нерухомість, земельна ділянка під оренду, вклади в банках тощо. Якщо у вас немає активів або їх занадто мало, ваші шанси на успіх близькі до нуля.

Це правило може здатися важким чи нереалістичним для українських реалій. Але чому би не спробувати? Перегляньте своє ставлення до грошей. Вивчіть більше інформації, проаналізуйте свої можливості та будьте фінансово грамотними.

ВІРУСИ БЕЗ НАГЛЯДУ

Останнім часом повідомлення про спалах вірусних захворювань в Україні вийшли мало не на рівень щоденних зведень прес-служби Міністерства оборони про ситуацію в АТО. Але насторожує, найперше, що від Міністерства охорони здоров'я детальної інформації катма. Упродовж майже тижня автор намагався зв'язатися зі спеціалістами відділу громадського здоров'я, але на тому кінці телефонного кабеля ніхто не брав слухавку. Довелося довіритися іншим джерелам...

Юрій Андрущенко, «МУ».

Наразі першим модератором між суспільством і засобами масової комунікації стали не ескулапи, а мати, дитина якої навчається у столичній школі № 28, що на вулиці Житкова на Сирці. У Facebook вона повідомила, що, попри спалах кору, у школі закрили на карантин лише один клас, а всі інші продовжують функціонувати. Не покладаючись на факти із соцмереж, ми звернулися до офіційних джерел, відтак про захворюваність підтвердив директор Київського міського лабораторного центру **Сергій Чумак**, який додав до оприлюдненого матеріалу дитини факту на Сирці ще три, в інших куточках Києва.

Але зведення лише з 10 по 17 листопада із Запоріжжя затьмарили столичні цифри: у Кущугумському ліцеї «Інтелект» шпиталізували 16 учнів і вчительку молодших класів, яку підозрюють вірусносієм, через що й захворіли малюта на кір. Тут школу закрили на карантин, але до 23 листопада. Усього нині на Запоріжжі 52 таких потерпілих через недбалість дорослих — і не лише педагогів.

Одним із лідерів у страшному змаганні, хто більше наразить на смертельну небезпеку дітей та дорослих, є Прикарпаття. На кінець жовтня на Івано-Франківщині, заявили мас-медіа головний спеціаліст із дитячої імунології області **Галина Бенько** та головний обласний терапевт **Лариса Борискевич**, зареєстровано 810 випадків захворювання на кір, 610 із яких — діти. Лише за останній тиждень жовтня хворобу зафіксували в 30 мешканців області.

Упродовж тільки дня 9 листопада четверо учнів із однієї сім'ї захворіли в Перегінській ЗОШ № 2 і ще дев'ятеро — у школі-інтернаті смт Яблунів Рожнятівського району, а всього за попередні 10 місяців 2017 року зафіксовано 31 випадок захворювання на кір. Із інфікованих — 23 дитини. Начальник управління охорони здоров'я Івано-Франківської міськради **Марія Бойко** наголошує, що варто захворіти

одному із членів родини, якщо вони не пройшли курс щеплення від цієї хвороби, загроза настає для всіх інших. І саме відмова від вакцинації стає чи не головною причиною спалаху вірусних захворювань.

Дивно, але факт: у радянські часи щеплення не лише від кору, а й інших вірусних та інфекційних хвороб, було обов'язковим. Згадаймо, бодайманту, яке робили медики тотально в школах, визначаючи таким чином загрозу від папілки Коха для кожної дитини. Однак у 1990–2000-і роки знічев'я надали право батькам погоджуватися чи ні на щеплення для своїх дітей. Каємося, але й ми, журналісти, усупереч професійній етиці, в публікаціях на таку важливу тему давали чимало газетної площі для ефірного часу для різноманітних сумнівних «фахівців», які лякали не так якістю медпрепаратів для щеплень, як наслідками, котрі можливі після них. Узагалі ганьба, коли слово у ЗМІ надавали й різним «знахарям», а то й просто шахраям від медицини, котрі, зі свого боку, навію-

• **Євген КОМАРОВСЬКИЙ**, дитячий лікар

Я за те, щоби держава, із досягненням дитиною одного року й за умови її повної вакцинації відповідно до календаря, давала батькам премію. А за повної вакцинації до 16 років — ще одну таку нагороду, але вже дитині особисто. І це було би значно ефективніше, ніж штрафи запроваджувати щодо відмовників. А штрафувати треба ЗМІ, котрі розпускають «страшилки» про вакцини й наслідки їхнього застосування. Дійшло до прямих погроз фізичного впливу на медики, які наслідуються робити дітям щеплення.

Спалахи кору в Європі

2017 рік

в дитсадочках. Адже діти перебували в одних колективах, отож за відсутності вакцинації в одних зростала загроза й для всього колективу. На початок вересня, коли в МОЗУ зафіксували 1627 випадків захворювання на кір, а двоє неповнолітніх на Одещині померли, Міністерство охорони здоров'я заборонило дітям без щеплень відвідувати школи та дитсадочки, але тільки в трьох регіонах — в Іва-

• **Ольга БОГОМОЛЕЦЬ**,

доктор медичних наук, голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я.

Якщо говоримо про вакцинацію, то має бути 95 відсотків вакциновано дітей. Приміром, 2015 року охоплено було лише 17% неповнолітніх. Це спрямування внутрішньої політики МОЗ, яке було зацікавлене в тому, щоби люди відмовлялися від вакцинації. Якщо Міністерство не може правильно організувати роботу, або в нього не вистачає коштів, то є міжнародні організації, які можуть забезпечити країну, в якій не вистачає коштів, вакциною. Вони це готові робити. Але гроші є — держава торік виділила 4 мільярди гривень для придбання вакцини, 2017-го — 6 млрд. грн.

но-Франківській, Одеській та Тернопільській областях. Логіка підказує, що й діти на Дніпропрлянщині, Слобожанщині, Волині чи в Причорномор'ї також мають право на такий неочікуваний дар Божий, як життя. Бо ж за інтенсивного потоку переміщень людей із одного регіону в інший будь-яка вірусна чи якась інша інфекційна хвороба може враз спричинити епідемію. До того ж, складний перебіг кору може спровокувати й інші захворювання, зокрема, погіршити стан людей із хронічними діагнозами.

І ці факти ми навели лише щодо епідеміологічної ситуації довкола кору. А ще ж осінньо-зимовий період, що почався, характерний спалахами вірусних та інших болячок. Перманентними стали карантини в учнівських, студентських і дошкільних закладах через респіраторні епідемії, що стають

додатковими, але не надто корисними для засвоєння навчальних предметів, канікулами. Частішає тенденція, коли донедавна ще дитячі хвороби значно «подорослішали». Приміром, станом на вересень лише в 15 областях України МОЗ виявив майже 200 захворювань на кір у дорослих; лише в Івано-Франківську в п'ятьох медиків міськклікарні зафіксували цю хворобу.

На щастя, я заявляють у МОЗ, вакцини проти кору в Україні достатньо. Але ось смертельні випадки з фактами бутулізму цього року буквально шокували населення, бо ж у країні не виявилось відповідної сироватки. Не краща ситуація з правцем, поліомієлітом, дифтерією, іншими смертельними хворобами.

Додала напругу у суспільстві й ситуація із закупівлею за кордоном вакцин, інших препаратів, зокрема, для онкохворих дітей, коли термін застосування ліків був уже вичерпаний. Скільком смертельним випадкам можна було би запобігти, якби вчасно й, головне, в потрібні строки використання медпрепаратів, ліки були доставлені в Україну...

Відтак робимо висновки й стверджуємо: найперше, справою вакцинації населення мають перейматися винятково медики, й ні за яких умов не перекидати таке на плечі батьків. Навіть якщо вони й проти цього. Аргумент маю хоча й з іншої сфери — лінгвістики, але нагадаю, як за радянської влади було надано право батькам вирішувати, якою мовою навчатися дітям, і що з того вийшло. Із огляду на нинішню ситуацію на Донбасі й у Криму, що, беззаперечно, стало наслідком зневаги до української мови й рідного коріння. Отож, яка різниця, від чого помирає нація — кору, правця чи мовного геноциду, але наслідки, зрештою, для етносу — однакові. Як кажуть самі медики — летальні.

Водночас необхідно припинити й кривавий гондоль на шахрайстві з медикаментами, тож чітко визначити структуру, котра пильно й належним чином слідкуватиме за своєчасним і належним придбанням і забезпеченням медпрепаратів. Чому, запитаємо, в державному резерві завжди є в «засіках» Батьківщини сповна пшениці, пального, навіть паперу, інших стратегічних запасів на випадок війни, але в потрібний момент не виявилось необхідної кількості так необхідних ліків? І це — під час агресії з боку Росії, ще й на четвертому році війни. А війни, як відомо, рідко обходяться без епідемій.

ШКОЛА ВИЖИВАННЯ

ПОРАДИ ВІД ПОЛІЦІЇ: ЯК ЗАХИСТИТИ СВІЙ ДІМ ВІД КРАДІВ

За даними Нацполіції крадіжки залишаються найпоширенішим видом злочину в нашій країні. Житло, залишене господарями без нагляду, стає бажанною здобиччю для злочинців. Від дії «домашників» щодня страждають чимало громадян. Між тим, прості заходи безпеки можуть уберегти ваше майно.

ЗЛОВМИСНИКИ ОБИРАЮТЬ ЖЕРТВ ЗАВЧАСНО

За статистикою крадіжки зазвичай вчиняють в середині робочого дня. Зловмисники заздалегідь готують проникнення до чужої оселі, оцінюють об'єкт і обирають способи скоєння злочину. У багатьох випадках вони заздалегідь відстежують час відсутності господарів у квартирі, вивчають їхній розклад життя.

Квартиру чи будинок злодії оцінюють передовсім за їхнім зовнішнім виглядом. Увагу крадів особливо можуть привернути дорогі вхідні двері, штори на вікнах та інші ознаки матеріального становища господарів.

Будьте завжди пильними за появи підозрілих осіб чи їхньої надмірної цікавості щодо вашого чи сусідського житла чи майна. Якщо мешкаєте у сільській місцевості, помітити чужі обличчя буде не складно. Якщо незнайома людина називається, до прикладу, працівником комунальних структур, обов'язково попросіть її показати документи. Не виключено, що це злодій, який прийшов «на розвідку»: оцінити ваше майно, систему замків чи сигналізацію.

Не забувайте, часто квартирні крадіжки здійснюються за «наводкою». Не поспішайте хвалитися своїми матеріальними статками. Нікому не показуйте місця зберігання цінностей та не розповідайте про них. Не повідомляйте малознайомим людям про час вашої відсутності вдома. Не варто робити це й у соціальних мережах. Фотографія чи розповідь про оновку може привабити злодія. А якщо ви ще й повідомляєте своїм віртуальним друзям усі деталі свого

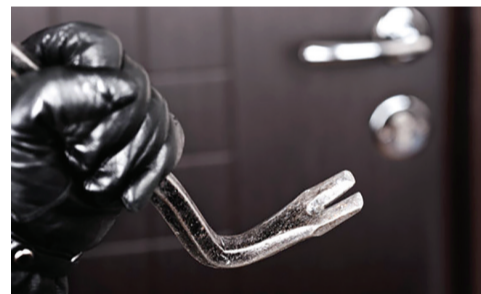
відраджень чи відпустки, шанси потрапити у халепу зростають.

ЯК УБЕРЕГТИСЯ ВІД КРАДІЖОК

Не нехуйте простими правилами безпеки, якими би банальними вони не здавалися. Перед виходом завжди перевіряйте, чи зачинені вікна та квартирки. А на період тривалої поїздки завішуйте вікна шторами, щоби приховати оселю від цікавих поглядів. Якщо мешкаєте в приватному секторі, не залишайте на подвір'ї цінні речі: велосипеди, інструменти, розвішений дорогий одяг. Іноді саме через елементарну неуважність ви провакуєте увагу крадів до вашого дому.

Для зберігання значних сум грошей та цінних предметів придбайте сейф або скористайтесь послугами фінансових установ. Майже всі банки зараз пропонують послуги індивідуального сейфу (банківської скриньки), в якому за певну плату можна зберігати: готівку, ювелірні вироби, цінні папери, важливі документи тощо.

Якщо їдете надовго, попросіть сусідів, яким довіряєте, забирати вашу кореспонденцію та наглядати за помешканням. Газети, що днями накопичуються у поштової скриньці, будуть сигналом того, що господарів квартири немає вдома. Іноді злодії ще використовують такий прийом, як розвішування реклами на ручки вхідних дверей. Якщо за кілька днів вона лишилася на місці — це теж свідчення, що хазяїв удома немає. У такому разі можете подбати не лише про свою безпеку, а й сусідів, і забрати листівки з їхніх дверей. Якщо лише на короткий термін залишаєте власну оселю, можна імітувати свою присутність,

поставивши на таймер телевізор чи залишивши ввімкненим світло.

Продаючи цінні речі, не вказуйте в оголошенні час своєї відсутності вдома та повну адресу. Ніколи не тримайте ключі від квартири разом із документами. Терміново замініть замок, якщо загубили ключ.

Мешканцям першого чи останнього поверхів варто обов'язково подбати про віконні решітки. Найліпше їх монтувати не ззовні, а всередині приміщення. Обов'язково встановіть надійні двері, обладнані щонайменше двома різніми замками на відстані не менше 50 см один від одного. Замки мають бути різних систем. Добре було б установити подвійні двері, це значно затягне для злочинця час, аби проникнути в помешкання. Не залишайте ключі під килимком біля дверей, у поштової скриньці та в іншому легкодоступному місці.

Часто мешканці сільської місцевості через велику довіру взагалі залишають помешкання відчиненим або зберігають ключі на видному місці. Знаючи про такі звички, злодіям буде зовсім не важко «завітати» до вашого будинку. Якщо у вас і немає великих цінностей, об'єктом спокуси можуть стати будь-які речі. Господарям приватного сектору варто пилькуватися про надійні замки не лише в будинку, а й в гаражі, сараї, літній кухні.

На жаль, якщо зломом займаються професіонали, їх навряд чи зупинять стандартні способи захисту, констатують у поліції. Правоохоронці зауважують, що найефективнішим засобом залишається встановлення охоронної сигналізації та технічна охорона квартир, які здійснюють як приватні структури, так і підрозділи поліції охорони. Як показує досвід, уже лише один факт наявності в помешканні охоронної сигналізації змушує більшість квартирних злодіїв відмовитися від скоєння злочину.

Підключення будинку до сигналізації та обладнання системи відео спостереження — послуги

не з дешевих, але дуже надійні. Якщо ви ще не готові ними скористатися, правоохоронці рекомендують вдатися до такої хитрості: навіть за відсутності в будинку сигналізації на двері та вікна причепіть наклейки, що будинок перебуває під охороною. Це також може відлякати зловмисників.

Однак ніколи не застосовуйте для охорони будинку саморобні пастки, які можуть тяжко травмувати зловмисника: підведення електричного струму, встановлення вибухових пристроїв. Оскільки, за законом, саме ви будете відповідати, якщо таке трапиться.

ЩО РОБИТИ, КОЛИ СТАЛАСЯ КРАДІЖКА

У поліції наголошують, що певна складність розкриття крадіжок із квартир і будинків громадян зумовлена тим, що майже 80 відсотків таких скоюють злодії-одинаки та «гастролери» (приїжджі з інших міст). Виявити таких злочинців надзвичайно складно, бо розраховувати на оперативну інформацію про них тут не доводиться. Також варто пам'ятати, що 98% викрадених речей краді збувають у перші три доби після крадіжки, з них — 85% упродовж першої доби.

Зазвичай, сама крадіжка відбувається дуже швидко. Злодії забирають легкодоступні цінні речі: хутряні та ювелірні вироби, гроші, ноутбук, техніку. Якщо ви стали свідком того, що незнайомі люди швидко виносять із квартири чи будинку речі, не панікуйте і повідомте в поліцію. Не намагайтеся протидіяти грабіжникам, адже у них може бути зброя.

Якщо ж повернулися додому та виявили зламаними або відчиненими вхідні двері, не заходьте до приміщення і не здійснюйте гамір, адже злочинець може перебувати ще всередині. негайно телефонуйте за номером «102». Наглядайте за квартирою до приїзду правоохоронців. Коли побачите злочинців і не зможете їх затримати, запам'ятайте їхні прізвища, одяг, марку, номер і колір авто, в якому напрямку вони від'їхали. Якщо ж у вашій квартирі вже побували непрохані «гості», нічого не чіпайте, щоби не стерти можливих слідів зловмисників до приїзду поліції.

Будьте уважними до свого майна, дотримуйтеся загальних рекомендацій та не наражайтеся на небезпеку. Пам'ятайте, що ваше життя — це найголовніша цінність.

За матеріалами сайту Поліції охорони (Нацполіція України) www.guard.np.gov.ua

ТАЄМНИЦІ ДИТЯЧИХ ІГРАШОК

Придбати іграшку для дитини справа не така вже й проста, як може здатися на перший погляд. Обрати якісну іграшку, що подарує малечі не тільки задоволення, а й користь, — річ іще складніша. Як батькам не загубитися у величезному різноманітті товарів, які пропонує ринок?

Ольга Журальова, «МУ».

БЕЗПЕКА ПОНАД УСЕ

Насамперед, обрані вами іграшки обов'язково повинні мати сертифікати якості та відповідати санітарним вимогам. Завжди вивчайте етикетку та упаковку перед покупкою. Ознаками якісного товару є вказані на ньому: адреса виробника та імпортера, сайт, де можна проглянути іграшки, вікові обмеження, умови зберігання. Керівник департаменту «Дитячі товари» магазинів «Епік» Світлана Лісанті в розмові з журналістом «Молоді України» назвала ключові аспекти, на які варто звернути увагу при виборі іграшки в магазині:

Екологічні матеріали. Це перший і найголовніший критерій. Особливо стосується іграшок для дітей до року, які обов'язково «тестуватимуть» їх ротиком. Кожна іграшка повинна мати спеціальний документ, який вказує на те, що продукт не володіє алергенними й токсичними властивостями. Вони повинні бути гігієнічними, добре митися теплою водою з милом. Пластмасові та дерев'яні іграшки мають бути покритими спеціальною екологічною фарбою чи лаком.

М'які іграшки обов'язково мають продаватися у спеціальній упаковці. Саме у них скупчується багато пилу та бактерій, які можуть стати джерелом інфекцій. Тому це не найкращий варіант для найменших дітей і тих, хто схильний до алергічних реакцій. Не соромтеся прямо в магазині принохуватися до іграшки. Чим сильніший запах має товар, тим більше виділяється з нього токсичних хімічних речовин. Іграшка не повинна мати жодного різкого неприємного запаху.

Міцність та безпечна конструкція. Не забувайте, що покупкою, швидше за все, будуть користуватися не дуже дбайливо. Іграшки, від яких легко відламати якусь частину, можуть поранити дитину. Тому перевіряйте надійність усіх кріплень і з'єднань. У іграшках не повинно бути тріщин, задирок, слідів клею, гострих кутів та отворів, куди можна засунути пальці. Для найменших небезпечно можуть бути іграшки з довгими мотузками. У м'яких іграшках має бути щільний і добре прошитий ворс, який не випадає з часом, а деталі не приклеєні, а пришиті.

Звук. Уникайте іграшок із гучним, пронизливим і різким звуком, які можуть налякати, пошкодити слух дитини та викликати в подальшому проблеми з вимовою. Обирайте такі, що мають спокійні і мелодійні звуки. Звучання брязкальця повинне бути ніжним, а не оглушливим.

Відповідний розмір та вага. Іграшка та її складові частини повинні бути достатньо великими, щоб маленька дитина не проковтнула їх. На іграшках має зазначатися, з якого віку вони рекомендовані для дитини. І це стосується не лише особливостей розвитку, а й безпеки. Якщо на упаковці є знак «від 3-х років», це означає, що товар може містити дуже дрібні деталі. Не експериментуйте в такому випадку. Також не оминайте увагою вагу іграшки. Чи не заважка вона для дитини? Чи не нашкодить, якщо малеча випустить її з рук?

Спосіб зберігання. Усі іграшки з прилавку повинні бути упаковані в пакети з полімерної плівки. Порушення цієї вимоги найбільш актуальне для м'яконабивних виробів. Пам'ятайте, що іграшка без упаковки легко вбирає в себе шкідливі речовини зовні, тож може стати «притулком» для збудників важких хвороб.

«Якщо сумнівається в якості іграшки — покладіться на консультанта. Він зобов'язаний надати вам всю інформацію про товар, а також допоможе підібрати іграшку відповідно до віку та вподобань дитини», — наголошує представник «Епіка» Світлана Лісанті.

МІСЦЕ ПОКУПКИ

Найкращою гарантією якості буде покупка іграшки у спеціалізованих магазинах або відділах супермаркету, які зобов'язані суворо стежити за дотриманням усіх необхідних вимог. Купуючи товари «з рук», ви ризикуєте отримати в кращому випадку підробку, в гіршому — небезпечний для здоров'я та життя дитини товар. Вуличні продавці та невеликі магазини навряд чи мають необхідну документацію на продукцію, котру реалізують. Право покупки — вимагати в продавців і консультантів сертифікат або декларацію про відповідність. Такі документи видаються лише після відповідних лабораторних досліджень. Перевірте, чи не закінчився строк його дії. Подібна процедура займе певний час, але гарантуватиме бажаний результат.

Порівняно з невеликими торговими точками ціна у великих мережевих магазинах буде дещо вищою. Це природно й пояснюється якраз таки тими ж витратами на дозвілні

документи. Ціна імпортової іграшки залежить ще й від способу, яким цей товар потрапив до України. Якщо це не контрабандна продукція, то у вартість закладаються митні збори, вартість сертифікаційних робіт і санітарно-епідеміологічної експертизи.

Перед використанням уважно вивчіть товарний ярлик на іграшці, а саме попереджувальні написи (наприклад, «Містить дрібні деталі!», «Обережно! Вогнебезпечно!», «Не вживати для плавання як рятувальний засіб» тощо), вікову категорію дітей, на котру розрахована покупка. Усі написи повинні бути державною мовою та доступно викладені. У певних випадках може бути додана інструкція з експлуатації — варіанти прання, чищення.

Завжди звертайте увагу на цілісність та справність товару, умови його зберігання. За необхідності попросіть продавця розпакувати товар, перевірити його механізм. **Якщо іграшка не сподобалася дитині чи виявилася бракованою, ви маєте право повернути її продавцеві впродовж 14 днів від дня**

• Анастасія Плотнікова, дитячий психолог

«Якщо ви купили малюку іграшку, а дитина нею чомусь не грається, засмучуватися не поспішайте. Для кожного віку існують «свої» іграшки, котрі допомагають дитині розвиватися фізично, розумово та емоційно»

покупки. Для цього обов'язково зберігайте чек. Це ще одна перевага покупки іграшки у спеціалізованому відділі.

Економити на дитячих іграшках не варто. Краще якісна маленька іграшка, ніж недорога підробка, яка може стати причиною травм і

пошкоджень, отруєнь токсичними речовинами чи виникнення алергії в дитини.

СЕКРЕТ ІДЕАЛЬНОЇ ІГРАШКИ

Неможливо вгадати, що найбільше сподобається вашій дитині. Адже улюбленцем може стати як дорога модна лялька, так і саморобна дерев'яна іграшка. Варто завжди брати до уваги тип дитячої гри, характерний для кожної вікової групи, пояснює педагог-інструктор, дитячий психолог Анастасія Плотнікова.

До 1 року саме за допомогою іграшок у дітей розвиваються зір, слух, сприйняття кольору, хапальні рухи. Малюкам найкраще підійдуть яскраві музичні брязкальця, дзвіночки, підвіски, мобілі і каруселі на ліжечко, гумові, невеликі м'які іграшки, кольорові кубики, піраміди, розвивальні килимки. Іграшки повинні бути легкими, простими за формою. Малюк має відчувати на дотик якомога більше різних матеріалів, почути різні звуки.

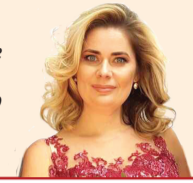
Із 1 до 3 років гра в дітей предметно-маніпулятивна. Це означає, що іграшка повинна бути максимально придатною для проведення із нею якомога більшої кількості різноманітних дій: перекладання, розмальовування, нанизування, зав'язування, складання в пазл, натискання тощо.

«Тобто, купивши дворічній дитині м'яку іграшку фантастичної якості та неймовірно кольорової гамою, ви все одно найімовірніше лишитеся розчарованими, тому що предметно-маніпулятивна гра означає працювати руками, а не уявою. Тому, якщо в інтерпретації вашої дитини така іграшка буде вимушена літати по кімнаті, як м'яч, не дивуйтеся. Це свідчить лише про те, що з дитиною все гаразд», — говорить психолог.

У цей період цінними також є іграшки, за допомогою яких діти отримують перші уявлення про призначення різних предметів. Для розвитку мовлення рекомендуються розрізні

• Світлана Лісанті, керівник департаменту «Дитячі товари» магазинів «Епік»

«Батькам слід запам'ятати одну важливу деталь: кожна іграшка повинна мати спеціальний документ, який свідчить, що продукт не має алергенних і токсичних властивостей. Відсутність такого документу в продавця — то вже вагомий привід не купувати товар. Він може загрозувати здоров'ю та життю вашої дитини»

картинки, книжки-картинки. Для розвитку дрібної моторики: пластилін, пальчикові фарби, тісто для ліплення, конструктори, фігурки на магнітах, великі пазли. Також ви не прогадаєте, придбавши іграшку для зміцнення фізичного розвитку дитини: каталки, коні-гойдалки, візки, триколісні велосипеди, спортивні аксесуари (обручі, м'ячі, скакалки) тощо.

При цьому є нормою те, що дитина перестав цікавитися однією іграшкою і захоче іншу. Це пояснюється тим, що вона розвивається й прагне досліджувати щось нове.

У 3 роки в дітей виникає новий тип гри — сюжетна або режисерська. Ця гра нагадує постановки в театрі й допомагає малюкам розглядати проблемні ситуації з позиції обох сторін. Так, тварини чи ляльки можуть почати з'ясувати стосунки, і такий хід гри є також абсолютно нормальним. Для сюжетної гри найбільше підійдуть іграшки, що є прототипом живих істот, а також «побутові» іграшки, які імітуватимуть побут дорослого життя: посуд, меблі, інструменти, набір лікаря або перукаря.

Дитяча фантазія у цьому віці здатна перетворювати конкретні предмети в уявні. Конем у неї може стати стілець, грошима — порізани листочки із зошита. Якщо іграшка купується з метою гри, а не навчання, жодних обмежень до кольору, форми та пропорцій немає. Більше того, деякі українські виробники навіть пропонують виготовити іграшку на замовлення за ескізом малюнка вашої дитини.

«Із трьох років у дитини активізується символічна функція мислення. Вона полягає в можливості використовувати один об'єкт як заміник іншого. Певні відмінності між предметом і його прототипом розвивають у дитини гнучкість мислення. Це дуже знадобиться в дорослому житті, бо саме із гнучкого мислення починається креативність, — вважає психолог. Тобто розжеві лисички й зелені двоголові пєсики — це абсолютно нормально, якщо тільки вони не в підручнику чи у зоопарку. Наші діти виростуть у зовсім іншому світі, де неформат і оригінальність будуть сприйматися інакше, тому слід привчати їх до різноманіття вже зараз».

У віці 4-5 років до сюжетної гри додається сюжетно-рольова, відтак найкращим дарунком у цьому віці буде який-небудь аксесуар, що допоможе дитині здобути вигляд міфічної або казкової істоти, чи супергероя, чи уявити себе в ролі представника певної професії. Слово, від 4 років у хід прекрасно піде все те, що можна одягнути чи причепити на себе, ототожнити з власною особою. «Такі ігри допоможуть дитині сформувати комунікативну компетентність — ключову соціальну навичку, яка допомагає розуміти інших людей», — уточнює Анастасія Плотнікова.

Діти від 4 до 5 років грають переважно тими ж іграшками, що й молодші дошкільнята, але зміст їхніх ігор уже ускладнюється. Великого значення набувають тематичні набори — групи іграшок, об'єднаних однією темою, наприклад, дитячий садок, школа, лікарня.

Від 5 років у пригоді стануть різноманітні набори для дитячої творчості, настільні ігри, інтерактивні предмети та моделі з дистанційним керуванням. Діти із задоволенням управляють роботами, електронними машинками і залізними, граються з іграшками, що вміють розмовляти. Серед них особливе місце займають іграшки та ігри, що готують дітей до занять у школі, — набори літер і цифр, абетка, лічильні палички.

У шкільному віці діти не припиняють гратися. Просто вони це роблять без іграшок. Їм більше починають подобатися рухливі ігри. Чудовим подарунком для дитини стане спортивне спорядження (ролики, кеглі, лижі, санчата, тенісні ракетки, м'ячі, скакалки), пізнавальні, технічні ігри, шахи, шашки, доміно, різні конструктори, збірно-розбірні іграшки, фототехніка.

Не купуйте іграшку «на виріст», наприклад, немовляти — ляльку, а дворічній дитині складну настільну гру. Користуйтеся простим правилом: іграшки слід ретельно обирати, а не накопичувати. До того ж, психологи підкреслюють: найкращі друзі для дитини — не її іграшки, а близькі люди. Недостатньо просто купити дитині забавку. Більш важливим є той, хто грається та займається з дитиною. Прислухайтеся до своєї дитини та не обмежуйте її фантазію!

ІЗ ПИТАНЬ ВИБОРУ ІГРАШОК ВАС ЗАВЖДИ МОЖУТЬ ПРОКОНСУЛЬТУВАТИ В МАГАЗИНАХ «ЕПІК» (МЕРЕЖА «ЕПІЦЕНТР»):

- ➔ **КИЇВ:** вул. Кільцева дорога, 1-Б, просп. Григоренка, 40; вул. Берковецька, 6-В, вул. Полярна, 20-Д.
- ➔ **КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ:** Києво-Святошинський р-н, с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Кришталева, 6; м. Бровари: вул. Київська, 253.
- ➔ **ВІННИЦЯ:** с. Зарваниця, 1-й км Хмельницького шосе, 1-А.
- ➔ **ДНІПРО:** вул. Запорізьке шосе, 62-К; смт. Ювілейне, вул. Бабенка, 25; Петриківський р-н, 14-й км дороги Кам'янське-Петриківка-Магдалинівка, 1; м.Кривий ріг, вул. Бикова, 33.
- ➔ **ЗАПОРІЖЖЯ:** вул. Запорізька, 1-В.
- ➔ **ІВАНО-ФРАНКІВСЬК:** вул. В. Івасюка, 17.
- ➔ **ЛУЦЬК:** с. Липини, вул. Окружна, 37.
- ➔ **ЛЬВІВ:** вул. Городоцька, 302. вул. Б. Хмельницького, 188-а; м. Стрий, вул. Олега Ольжича, 18.
- ➔ **МАРИУПОЛЬ (Донецька область):** просп. Миру, 130.
- ➔ **МУКАЧЕВЕ (Закарпатська область):** вул. Лавківська, 1-Д.
- ➔ **ОДЕСА:** Одеська обл., Овідіопольський р-н, смт Авангард, 7-й км Овідіопольської дороги, 1; Овідіопольський р-н, с. Мізікевича, просп. Маршала Жукова, 99.
- ➔ **ПОЛТАВА:** Київське шосе, 41.
- ➔ **РІВНЕ:** вул. Макарова, 17; м.Дубно, вул. Грушевського, 119-В.
- ➔ **СУМИ:** вул. Черепіна, 1/3.
- ➔ **УЖГОРОД:** вул. Баб'яка, 7/1.
- ➔ **ХАРКІВ:** просп. Гагаріна, 352; вул. Архітекторів, 7; вул. Героїв праці, 9-а).
- ➔ **ХЕРСОН:** Бериславське шосе, 17.
- ➔ **ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ:** вул.Зарічанська, 11/4; м. Шепетівка: вул. Старокостянтинівське шосе, 38-Б.
- ➔ **ЧЕРКАСИ:** вул. 30-річчя Перемоги, 29; м. Умань, вул. Київська, 27.
- ➔ **ЧЕРНІВЦІ:** вул. Хотинська, 10-А.
- ➔ **ЧЕРНІГІВ:** с. Новоселівка, вул. Шевченка, 57.

ВІД РЕДАКЦІЇ

«МУ» — 96 РОКІВ. ПОЛІТ НОРМАЛЬНИЙ!

Приблизно о цій же порі 96 років тому народилася газета «Молодь України». За метрикою народини відбулися в Харкові, а малюту найменували в душі того буремного часу — «Вісті Центрального Комітета Комуністичної Спільноти молоді України». М'яко кажучи, не найкраще ім'я для газети. Мабуть, тому впродовж наступних 22 років її ще тричі перейменовували, а в розпал війни таки знайшли ту назву, яка збереглася і до нині.

За ці майже сто років «МУ», а точніше її репортери та фотокори наїздили, налітали і наплавали кілька мільйонів кілометрів у пошуках її Величності Новини. Ексклюзивні матеріали газети розповідали про гігантські будівництва, про видатні відкриття вчених і самовіддану працю сільських трударів, шахтарів, сталеварів та представників інших професій, оповідали читачам про незвідані куточки світу і грандіозні спортивні досягнення. «МУ» завжди була там, де існувало щось цікаве, корисне, нове; перебувала у вирі подій та

в епіцентрі всього надважливого. Але неодмінними і найважливішими темами газети були і лишаються дві: УКРАЇНА і УКРАЇНЦІ.

Ми пам'ятаємо свою історію, не завжди однозначно і базмарну, але водночас живемо теперішнім і пробуємо дивитись у майбутнє. А воно є доволі оптимістичним. Останні роки перманентної боротьби за існування та за своє місце в українському медійному просторі, здається, позаду. З'явилися люди, котрі свіжим поглядом подивилися на «Молодь України» і котрі переконані, що друковане слово навіть сьогодні, у часи глобалізації, що глибоко загрузла у всесвітньому павутинні та соціальних мережах, так само важливе і актуальне. І довіряють йому не менше, ніж колись. Українці багато читають і залишаються однією з найосвіченіших націй на планеті.

Отож, «Молодь України» починає змінюватись. Ви вже сьогодні можете бачити новий логотип газети, нову верстку і оновлений контент

видання. Це все буде удосконалюватись. А з наступного року газета щотижня бачитиме світ на 16 шпальтах. Політика, економіка, фінанси, виробництво, передовий досвід, неординарні люди і події, медицина, культура, мистецтво, спорт. Усе це і багато іншого ви зможете знайти в оновленій «Молоді». Ми будемо разом з нашими експертами аналізувати, давати корисні поради, відповідати на запитання, реагуватимемо на ваші повідомлення і поради. Зворотній зв'язок з читачем знову стане стрижневим у створенні нових публікацій. Щотижня на вас чекатиме телевізійна програма, гороскопи, кросворди, поради на кожен день, гумор та цікавинки з усього-усього світу. Ви не пошкодуєте, що обрали своїм супутником «Молодь України».

До речі, передплатна кампанія на друковані ЗМІ ще триває.
Наш передплатний індекс 60980.
«МУ».

СПОРТ

ФЕХТУВАННЯ

УКРАЇНКА ВИГРАЛА КУБОК СВІТУ!

Українська фехтувальниця-шаблістка Ольга Харлан стала переможницею Кубка світу у бельгійському Сант-Нікласі.

У фінальному поєдинку українка змагалася з Росселлою Грегоріо з Італії і перемогла суперницю з рахунком 15:6.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

НЕЙМОВІРНИЙ ТРИУМФ У НЬЮ-ЙОРКУ

Український легкоатлет Дмитро Молчанов здобув перемогу на ультрамарафоні в американському Нью-Йорку. Нащадки древніх еллінських олімпійців мали дев'ять разів пробігти довкола Центрального парку в Нью-Йорку, і ця дистанція становила 60 кілометрів, а не 42,195 км «класичних». Дмитро Молчанов пробіг супермарафон за 4 години 12 хвилин і 19 секунд. Це — його перший ультрамарафон, відтак одразу — визначна перемога.

• **Володимир Кличко, боксер, олімпійський чемпіон, чемпіон світу**

«Головне у спорті, і в боксі зокрема, — ніколи не говорити НІКОЛИ щодо повернення»

БОКС

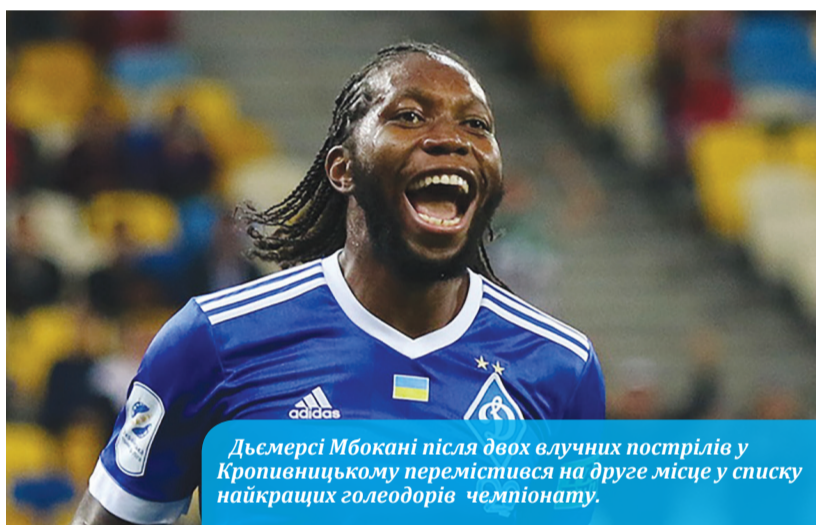
ВОЛОДИМИР КЛИЧКО ПОВЕРТАЄТЬСЯ?!

Через свою сторінку в Instagram Володимир Кличко повідомив, що провів перше тренування на рингу після своєї прощальної заяви, відтак почувається по завершенні фізичних навантажень чудово. Отож не виключає свого повернення в бокс. «Я, як і раніше, почуваюся на відмінно!», — зазначив українець.

Недавно український боксер, дворазовий чемпіон світу в суперважкій вазі Володимир Кличко в інтерв'ю ВВС дав надію на сподівання, що катастрофа в квітні цього року, коли він технічним нокаутом програв в одинадцятому раунді британцю Ентоні Джошуа, не є остаточною крапкою в його спортивній кар'єрі.

ФУТБОЛ. ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ПРЕМ'ЄР-ЛІГА

БЕЗ ПІЄТЕТУ ДО ГОСПОДАРІВ

Дьєрмерсі Мбокани після двох влучних пострілів у Кропивницькому перемістився на друге місце у списку найкращих голеодорів чемпіонату.

16-й тур. «Шахтар» — «Олександрія» — 1:2, «Карпати» — «Маріуполь» — 0:1, «Зоря» — «Верес» — 1:1, «Ворскла» — «Сталь» — 1:1, «Чорноморець» — «Олімпік» — 2:1, «Зірка» — «Динамо» — 0:2.

Черговий тур у вітчизняній прем'єр-лізі ознаменувався незвичною нешанобливістю команд-гостей на полі господарів. Найперше, сенсацію сотворили футболісти «Олександрії», котрі в гостях у чемпіона країни «Шахтаря» спромогли забити два м'ячі (обидва — Полярус), пропустивши лише один (Бернард). Цікава і статистика матчу: гірники сім разів били в площину воріт, а гості — лише тричі, але основний голкіпер збірної Пятков зумів парирувати лише один удар.

У Львові мінімально здолав тамтешні «Карпати» «Маріуполь» (0:1) завдяки удару Сергія Болбата. Інший новобранець еліти — «Верес» — не знітився перед учасником Ліги Європи й розписав «мирову» із луганською «Зорею» на її території (1:1, Громов — Адамюк). Відтак установив новий рекорд першості — сьома нічия поспіль, побивши свій же, але дванадцятилітній давності.

Кам'янська «Сталь» не згасьбилася в Полтаві й також здобула очко в матчі з «Ворсклою» — 1:1 (Кобахідзе — Хоцяновський).

Переконані, що з-поміж господарів на повагу заслужовує лише «Чорноморець», який в Одесі здолав «Олімпік» — 2:1. Хоча й ледь стримав штурм гостей упродовж додаткових чотирьох хвилин, під час яких таки пропустив

один м'яч. Відзначилися в грі одесити Ковалець і Мамаду Баге та донбасівець Очігава.

І, нарешті, столичне «Динамо», котре скористалося осічкою гірників, перемогло «Зірку» у Кропивницькому (2:0, двічі відзначився — Мбокани) і наблизилася до лідера «Шахтаря» в турнірній таблиці лише на чотири пункти розриву. Тепер, як заявив президент динамівців Ігор Суркіс, клуб переймається позовом у лозанський CAS проти «Маріуполя» за свій переляк і неявку на Азовське море у сьомому турі.

Водночас, зазначимо, що на матч у Кропивницькому футболістів вивели діти з усієї області, батьки яких боронять Україну на сході. Гравці ж були зодягнуті в однострої Всеукраїнського об'єднання учасників АТО «Українці — разом!» і Федерації футболу учасників АТО на знак підтримки та солідарності з нашими героями та їхніми родинами. Відтак, ці стилізовані футболки гравці подарували дітям.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

Команда	І	В	Н	П	М	О
1 Шахтар	16	11	3	2	31-14	36
2 Динамо	16	9	5	2	30-14	32
3 Олімпік	16	6	7	3	18-14	25
4 Маріуполь	16	6	5	5	21-18	23
5 Верес	16	4	10	2	17-10	22
6 Ворскла	16	6	4	6	17-16	22
7 Зоря	16	4	8	4	27-23	20
8 Олександрія	16	2	9	5	14-18	15
9 Чорноморець	16	3	6	7	10-22	15
10 Зірка	16	3	5	8	9-19	14
11 Карпати	16	2	8	6	9-24	14
12 Сталь	16	2	6	8	11-22	12

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ

Овен

(21 березня — 20 квітня)

Зіркі обіцяють приємні події цього тижня. Однак ділитися своїм щастям варто лише з близькими — це допоможе уникнути небажаної заздрості та пліток. Не забувайте про справи, які треба завершити. Їх виконання принесе вам неабияку радість та задоволення. Удома підтримуйте порядок, без жалю викидайте все непотрібне.

Телець

(21 квітня — 21 травня)

Чітко окресліть для себе ті завдання, які Ви хочете реалізувати. Дійте впевнено і не сумнівайтесь у власних силах та здібностях. У такому випадку тиждень обіцяє бути продуктивним та багатим на хороші новини. Приділяйте увагу дрібницям і деталям, але не занурюйтеся в них повністю.

Близнюки

(22 травня — 21 червня)

Цього тижня вам буде легше включитися в робочий процес. Добре здійснити низку якихось змін, реалізувати, нарешті ті ідеї, про які ви вже давно думали. Це допоможе вам у майбутньому краще справлятися зі своїми обов'язками. Приділяйте достатньо часу на сон і відпочинок.

Рак

(22 червня — 22 липня)

У будь-яких питаннях, окрім кар'єрних, можна спробувати щось змінити. А от переговори з керівництвом краще відкласти до наступного місяця. Розвійтеся, наприклад, з'їздіть кудись із коханою людиною. Це освіжить ваші стосунки. Фінансова стабільність дасть вам можливість розвивати свій бізнес.

Лев

(23 липня — 23 серпня)

Вам доведеться боротися за місце під сонцем вже з початку робочого тижня. Але, доклавши зусиль, перемога буде на вашому боці. Цей тиждень для вас стане вдалим для зустрічі з давніми друзями. Відпочиньте разом, розважайтеся як слід. Ви отримаєте приємний подарунок, коли найменше його чекатимете.

Діва

(24 серпня — 22 вересня)

Більше спілкуйтеся з робочим колективом, тоді й стосунки між вами швидко покращаться. Але не перегинайте палиці, щоб не втратити визнання та повагу колег. Тиждень буде напруженим, тож виділіть час для хорошого відпочинку.

Терези

(23 вересня — 22 жовтня)

Не варто перевантажувати себе сумнівами, залиште все як є. Цей тиждень для вас — не час приймати важливі рішення. На роботі — неочікувані преміальні, ви знаєте, на що їх витратити. Кінець місяця обіцяє бути цікавим та насиченим.

Скорпіон

(23 жовтня — 21 листопада)

У вас з'явилася гарна можливість підняти кар'єрними сходами. Не прогайте свій шанс. Будьте поблажливішими з колегами та родичами. Частіше усміхайтесь, не звертайте уваги на дрібниці. Пам'ятайте, що добро винагороджується добром.

Стрілець

(22 листопада — 21 грудня)

Менше думайте про глобальне, варто замислитись про повсякденні турботи. Приготуйтеся до неочікуваної звістки, яка може порадувати або шокувати вас. Виділіть час для коханої людини. Цього тижня на вас очікує приємний подарунок.

Козеріг

(22 грудня — 20 січня)

Не варто засмучуватися, якщо вам не вдалося втілити задум з першого разу. Трохи терпіння і наполегливості — і у вас все вийде. Тиждень буде сприятливим для активних фізичних навантажень і колективних заходів.

Водолій

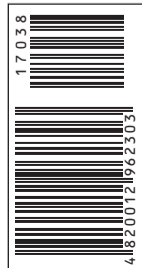
(21 січня — 19 лютого)

Якщо ви не знаєте, як вчинити, порадьтеся з близькими. Вони завжди знайдуть гарну пораду. Для впевнених у собі водоліїв тиждень буде вдалим для того, щоб розпочати нову серйозну справу. Попри холодну погоду, намагайтеся проводити на свіжому повітрі максимально багато часу.

Риби

(20 лютого — 20 березня)

Якщо комусь потрібна ваша допомога — допоможіть. Пам'ятайте, добрі справи не забуваються. Налаштуйтеся на напружений тиждень зі щільним графіком. Але не переймайтеся, зірки обіцяють — ви з усім впораєтесь. Для покращення настрою підійдуть гарний фільм, шоколад та тепла компанія.

Молодь України

Загальнонаціональна інформаційно-аналітична газета. Видається з 1921 року. Засновник — товариство з обмеженою відповідальністю «Видавничий дім «Молодь України».

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 18255-7055-ПР, видане Державною реєстраційною службою України 27.10.2011 року.

Головний редактор Сергій Бондаренко. Відповідальний секретар — Юрій Брязгунов.

Газета виходить у п'ятницю. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи і фото не повертаються і не рецензуються. Матеріали з поміткою «Р» друкуються на правах реклами.

Поштова адреса: 04050, Київ, вул. Довнар-Запольського, 9/10, ТОВ «Видавничий дім «Молодь України».

Друк — ТОВ «Укрполіграфмедіа», 04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 104а.

Наклад 5000 прим. Передплатний індекс — 60980. Зам. 30637.